Konağın Gölgesi

Tam Sezon · 60 Bölüm

Aile Dramı
Mahalle ve Onur
60 Bölüm × 90 saniye
Gerçek Çekim

1. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı titreyen parmaklarıyla çekmecedeki nikâh cüzdanını hızla gizler.

ASLI (DIŞ SES)
Bu evlilik kâğıt üstünde bile bir leke artık.

Aslı başını kapıya çevirip soluk dikiş izini geren bir ifadeyle bakar.

ASLI
Mahalle uyanmadan bu fısıltı bitecek sandım.

Ağır ahşap kapının eşiğinde Cem'in sert gölgesi belirir.

2. SÜREKLİ

Cem şüphe dolu kısık bakışlarını odadaki kilitli konsola diker.

CEM
Yine o eski defterleri mi karıştırıyorsun?

Cem Aslı'ya doğru bir adım atıp mesafesini koruyarak durur.

ASLI
Babamın emanetini senden korumak zorunda kalmamalıydım.

Aslı dik tuttuğu gergin boynuyla Cem'in suçlayıcı sözlerini sessizce karşılar.

ASLI
Bütün mahalle biliyor, sadece adını koymuyorlar Cem.

Cem ceketinin önünü kapatırken suskunluk borcunu işaret eden parmağını kaldırır.

CEM
Sesini alçalt; avluda Sevim'in gözü penceremizde.

3. SÜREKLİ

Aslı yorgun gözlerini kaldırıp sahte vitrinin bittiğini fısıldar.

ASLI
Kardeşimin ne gördüğü umurumda değil, sen ne yaptın?

Cem arkasını dönüp Aslı'nın itirazını duymazdan gelerek kapıya yönelir.

CEM
Bu ailenin onurunu tek başıma taşıyamam Aslı.

Cem elmacık kemiğindeki lekeyi titreten bir hırsla geri çekilir.

CEM
O kilitli dolaptan çıkacak her yalan seni de yakar.

İki karakter arasındaki solmuş bordo halıdaki derin mesafe açılır.

Cem kanatlı kapının kolunu sertçe kavrayıp ardına bakmadan çeker.

CEM
Bittiğinde arkamdan ağlama sakın.

4. SÜREKLİ

Cem kapıyı hızla çarpıp çıktığında menteşeler sarsılır.

Aslı titreyen parmaklarını kazağının kol ağzına geçirip sıkar.

ASLI (DIŞ SES)
Gittiğin yerde gerçekler seni beklemiyor sanıyorsun.

Aslı kapalı kapının ardındaki sokak seslerini dinleyerek yutkunur.

ASLI
Balkona çıktığında kime hesap vereceksin Cem?

Aslı loş salonun ortasında yapayalnız dikilip kalır.

ASLI (DIŞ SES)
Bu kapı bir daha kapalı kalamaz.

2. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU

Aslı balkonda aşağıya bakar, çenesindeki yara izi gerilir.

ASLI
Bütün mahalle bilip susuyor; bu suskunluk bizi yutacak.

2. SÜREKLİ

Cem ahşap balkon kapısının eşiğinde durur.

CEM
İçeri geç Aslı, herkes balkona dikmiş gözünü.

Aslı omuz üstünden arkasındaki Cem'e döner.

ASLI
Korktuğun mahalle mi Cem, yoksa gerçeğin kendisi mi?

Cem meydandaki kalabalığı işaret ederek fısıldar.

CEM
Mesele korku değil; babanın mirası tek kelimemize bakıyor.

Aslı balkon korkuluğuna dönüp dik durur.

ASLI
Her zamanki gibi önce kendini sağlama alıyorsun.

3. SÜREKLİ

Cem balkon demirindeki Aslı'nın elini kavrar.

Aslı şaşkınlıkla Cem'in gözlerine bakar.

ASLI
Beni tehdit mi ediyorsun yoksa yalvarıyor musun?

Cem kararlı bir ses tonuyla ortaklık önerir.

CEM
Yanımda duracaksın; Sevim'e bu konağı asla bırakmayacağız.

Aslı başını hafifçe eğerek teklifi kabul eder.

ASLI
Yalnızca kardeşime yenilmemek için kabul ediyorum.

Cem avluya doğru yapay bir tebessüm takınır.

CEM
Gülümse öyleyse; bizi tek vücut görsünler.

4. SÜREKLİ

İkisi yan yana demirlerde durup avluyu selamlar.

Aşağıdaki avludan Sevim yukarıya dik dik bakar.

SEVİM (DIŞ SES)
O balkonda takındığınız sahte gururu ellerimle indireceğim.

Cem, Aslı'nın parmağını sıkarak teni ezer.

Aslı acısını belli etmemek için dudaklarını ısırır.

ASLI
Canımı yakıyorsun Cem; bırak elimi artık.

Aslı'nın yüzük parmağındaki solgun ten izi görünür.

ASLI (DIŞ SES)
O yüzük parmağımda yok ama borcu canımı yakıyor.

3. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Hacer eşikte dikilip aşağıdaki Aslı'yı süzer.

HACER
Bu kapıdan içeri sadece hak eden girer.

Aslı başını dik tutup gözlerini Hacer'e diker.

ASLI
Beni bu kapının önünde bekletemezsin hala.

Hacer parmağını Aslı'nın göğsüne doğru uzatır.

HACER
Babanın sessizliğini kendi hakkın mı sandın sen?

2. SÜREKLİ

Hacer gözlerini kısıp fısıltıyla yaklaşır.

HACER
Çay bardağını tutuşun bile rahmetli anana benziyor.

Hacer'in şişkin parmakları Aslı'nın yakasına değer.

HACER (DIŞ SES)
Yetimin sofrasından pay çalanın boğazında kalır lokma.

Aslı çenesini sıkarak dimdik durur.

ASLI
Elinin titrediğini görüyorum hala, çek o parmağı.

Hacer Aslı'nın yüzüne doğru eğilir.

HACER
Aşağıdaki meydan bu gece kimi konuşacak sanıyorsun?

3. SÜREKLİ

Aslı buz gibi bir sesle konuşur.

ASLI
Bu evin harcını ben döktüm,
kimseye hesap vermem.

Aslı eteğinin kumaşını parmaklarıyla sıkar.

ASLI (DIŞ SES)
Sevim'in yalanlarına kanacak kadar
küçülmedin umarım.

Aslı basamakta bir adım öne çıkar.

ASLI
Cem arkamda durdukça beni bu
avludan atamazsınız.

Hacer şaşkınlıkla geri çekilir.

HACER
Cem seni korur mu sanırsın kendi
derdine düşmüşken?

Aslı başını eğmeden son sözünü söyler.

ASLI
O sofrayı kuran da benim,
gerekirse deviren de.

4. SÜREKLİ

Hacer tülbentinin ucunu çenesine çeker.

HACER (DIŞ SES)
Yazıklar olsun sana verdiğimiz
ekmeğe.

Hacer arkasını dönüp avluya yürür.

HACER
Akşam o masada yüzün kızaracak
kızım.

Aslı taş merdivende donuk bakar.

ASLI
Kızaracak bir yüzüm yok benim;
utancı olan saklansın.

Rüzgâr taş basamakta yaprağı savurur.

4. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık, avlu çıkışındaki taş kemerde Cem'in geçiş yolunu kapatır.

TARIK
Kaçamazsın Cem.

Cem adımlarını durdurup soğuk bir öfkeyle kaşlarını çatar.

CEM
Çekil önümden Tarık, mahalleliye rezil olma.

Tarık, Cem'in yüzüne doğru eğilerek sessizce fısıldar.

TARIK
O kızla evlenmen günahını örtmeye yetmez.

2. SÜREKLİ

Tarık, gözlüğünü düzeltip kazanın tarihini fısıldayarak meydan okur.

TARIK
Dört yıl önceki o yağmurlu geceyi unuttun mu?

Cem, ceketinin düğmesini asabi bir tavırla ilikleyip geri çekilir.

CEM
Eski defterleri açma, sana ekmek çıkmaz.

Cem, mahallelinin duymasından ürkerek etrafa huzursuzca bakınır.

CEM (DIŞ SES)
Kiminle aşık attığını bilmiyorsun.

Tarık, ceketinin iç cebine elini uzatıp bir evraka dokunur.

TARIK
Hala aynı kibir, baban gibi konuşuyorsun.

3. SÜREKLİ

Cem, sahte bir gülümsemeyle tehdidi savuşturmak için öne adımlar.

CEM
Biz bu mahallenin direğiyiz,
haddini bil.

Cem, Tarık'a konaktan ve aile onurundan uzak durmasını söyler.

CEM
Konağın gölgesine basarsan seni
ezerim.

Tarık, dudak bükerek Cem'in itibar kibrini tek sözle bozar.

TARIK
Onur dediğin şey tek bir imzaya
bakar.

Tarık, cepten çıkardığı yıpranmış katlı evrakı parmaklarında döndürür.

TARIK
Bak bakalım kim kimi eziyormuş.

Cem'in gözleri evrakın üzerindeki resmi damgayı fark edince irileşir.

CEM
O rapor imha edilmişti...

4. SÜREKLİ

Tarık, evrakın ucunu Cem'in göğsüne doğru hafifçe uzatır.

TARIK
Paranın gücü devriye defterini
yakmaya yetmedi.

Tarık'ın parmakları arasındaki polis raporunun sararmış köşesi titrer.

Cem, kazanın dışarıya sızdığını anlayarak çaresizce geriye sendeler.

CEM
Ne istiyorsun benden?

Tarık arkasını dönüp uzaklaşırken Cem taş sokakta tek başına kalır.

CEM (DIŞ SES)
Bedeli ödeyeceksin Cem, adım adım.

5. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Cem eşikte durur.

CEM
Kapıyı yüzüme kapatmayacağını biliyordum.

Aslı cama bakar.

ASLI
Bütün mahalle aşağıda tek bir lafını bekliyor Cem.

Cem yumruğunu sıkar.

2. SÜREKLİ

Aslı arkasını döner.

ASLI
Sevim'in o zehirli bakışlarını görmedin mi sanıyorsun?

Aslı fısıldar.

ASLI
Hacer Hanım bile tülbentiyle yüzünü örttü avluda.

Cem başını kaldırır.

CEM
Baskı büyüdükçe sesin daha da kısılıyor Aslı.

Aslı öne yürür.

ASLI (DIŞ SES)
Çünkü susmazsam bu evin temeli yıkılacak.

3. SÜREKLİ

Cem anahtara dokunur.

Aslı gözlerini kırpar.

ASLI
Tarık'ın elindeki o kaza raporunda adım var mı?

Cem bir adım atar.

CEM
O kâğıt parçası sadece benim boynuma dolanır.

Cem fısıldar.

CEM
Seni bu avluda kimsenin önüne atmam, anla artık.

Aslı yutkunur.

ASLI
Dört yıldır ilk kez sesin titremiyor.

4. SÜREKLİ

Cem kararlılıkla bakar.

CEM
Herkes öğrense bile ben senin arkanda dururum Aslı.

Aslı masayı bırakır.

Aslı gözlerini kaçırmaz.

ASLI
Arkama geçtiğinde beni itmeyeceğinden nasıl emin olayım?

Cem geriye çekilir.

CEM (DIŞ SES)
Kapının önündeki cam kırıklarını görmedin galiba.

6. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Sevim açık çift kanatlı kapının eşiğinde durup içeri bakar.

SEVİM
Kapıyı kilitlemeyi unutmuşsun abla.

Aslı kaskatı kesilerek başını kapıya doğru çevirir.

ASLI
Bu eve izinsiz girilmeyeceğini en iyi sen bilirsin Sevim.

Sevim dudak bükerek soğuk bir imayla fısıldar.

SEVİM
Eşikteki kırık bardağı gördüm; Cem yine öfkesini saklayamamış.

2. SÜREKLİ

Sevim salona doğru iki adım atarak Aslı'ya yaklaşır.

ASLI
Bizim evimizin döküntüsü seni ilgilendirmez.

Sevim örgü hırkasının cebindeki parmaklarını öfkeyle kenetler.

SEVİM (DIŞ SES)
Döküntü değil abla, örtbas ettiğiniz o gecenin izleri.

Sevim Aslı'nın sessizliğini açıkça sorgulayan cümlesini tamamlar.

SEVİM
Kocan sokakta başı öne eğik gezerken burada hanımlık taslayamazsın.

Aslı çenesindeki dikiş izini geren sert bir yutkunuşla susar.

ASLI
Çocukken de başkalarının artıklarıyla beslenirdin sen.

3. SÜREKLİ

Aslı dik duruşunu bozmadan doğrudan Sevim'in gözlerine dik

dik bakar.

ASLI
Cem ile benim aramdaki bağ senin nefretinden daha eski.

Aslı tek adım öne çıkarak aralarındaki mesafeyi kapatır.

SEVİM
O bağ çürük abla; tek bir fısıltıyla kopacak kadar zayıf.

Aslı etekliğini sıkan parmaklarını gevşetip otoritesini toplar.

Sevim konak meydanındaki hayır sofrasını işaret ederek meydan okur.

SEVİM
Aşağıdaki sofra kuruldu; bütün mahalle orada toplanıyor.

Sevim arkasını dönüp salondan çıkmak üzere hamle yapar.

SEVİM
Gitmeye cesaretin var mı, yoksa yine kilit arkasına mı saklanacaksın?

4. SÜREKLİ

Sevim kapı kanadına tutunarak son sözünü savurur.

SEVİM
O sofrada herkesin bildiği ama sustuğu her şeyi tek tek dökeceğim.

Aslı yaklaşan felaketin ağırlığıyla donakalır.

ASLI
Cem benden ne sakladıysa, önce ben bulmak zorundayım.

Sevim kapıdan çıkıp koridorun gölgesinde kaybolur.

7. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Cem kilitli ahşap konsolun zorlanmış pirinç kilidini parmağıyla yoklar.

CEM (DIŞ SES)
Biri bu kilidi zorlamış.

Cem şüpheyle kısılan gözlerini konsolun kapağına odaklar.

CEM
Evdeki her şeyin yeri değişiyor artık.

Cem salonun loş kapı aralığına tedirgin bir bakış fırlatır.

CEM
Orada durup beni mi izliyorsun anne?

2. SÜREKLİ

Hacer kapı eşiğinde kaskatı durup Cem'e sessizce bakar.

HACER
Geceleri uykun hep hafifti Cem.

Cem konsolu hızla kapatarak Hacer'e doğru bedenini çevirir.

CEM
Kimin girdiğini biliyorsun.

Hacer romatizmalı parmaklarıyla tülbendinin ucunu gergin biçimde büker.

Hacer Tarık geçen ikindi buradaydı oğlum diye fısıldar.

HACER
Tarık geçen ikindi buradaydı oğlum.

3. SÜREKLİ

Cem öfkesini yutkunarak gözlerini Hacer'in solgun yüzüne diker.

CEM
O yabancıyı bu salona sokmayacaktın.

Cem çekmecenin tabanında duran ters çevrilmiş aile fotoğrafını kaldırır.

CEM (DIŞ SES)
Babamın emanetini arıyorlar.

Cem Anahtarı sadece içeridekiler bilir diyerek başını kaldırır.

CEM
Anahtarı sadece içeridekiler bilir.

Hacer eşikten koridorun karanlığına doğru bir adım geri çekilir.

HACER
Sevim'e verdiğin sözleri hatırla.

Cem uzaklaşan gölgenin ardından salonun ortasında dikilir.

CEM
O sözler bitti anne.

4. SÜREKLİ

Cem konsolun kapağını sertçe iterek kilidi yerine oturtur.

CEM (DIŞ SES)
Kendi evimizde pusu kurmuşlar.

Cem İçimizden biri bu ailenin kanını pazara çıkarıyor der.

CEM
İçimizden biri bu ailenin kanını pazara çıkarıyor.

Konsolun pirinç kilidi abajurun soluk sarı ışığında parlar.

Cem salonun loşluğunda pencere tülüne doğru dönüp hareketsizleşir.

CEM (DIŞ SES)
Yarın o sofrada kimse susmayacak.

8. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Aslı taş duvara yaslanıp avludaki fısıltılara bakar.

ASLI
Herkes susuyor ama herkes biliyor.

Aslı avlu kapısının eşiğinde durup derin bir soluk alır.

ASLI
Eşiği geçersem geri dönüşü yok.

Aslı etekliğini sıkarak parmaklarını gergin biçimde kenetler.

2. SÜREKLİ

Hacer titreyen çenesiyle Aslı'ya doğru fısıldar.

HACER
Babanın sofrasına oturacak yüzün kaldı mı kızım?

Hacer elini Aslı'nın omzuna koyup mahalleliyi işaret eder.

HACER
Bütün mahalle dün geceki kavganızı konuşuyor.

Hacer'in romatizmalı şiş parmakları Aslı'nın kolunu sıkar.

HACER (DIŞ SES)
Hâlâ o eski gümüş yüksüğü saklıyorsun değil mi?

Aslı Hacer'in sözleri karşısında başını öne eğer.

ASLI
Ben bu avludan hiçbir zaman kaçmadım Hacer teyze.

3. SÜREKLİ

Aslı başını hızla kaldırıp Hacer'in bakışını karşılar.

ASLI
Kimin yüzünün olmadığını birazdan herkes görecek.

Aslı Hacer'in elini omzundan yavaşça aşağıya indirir.

ASLI
Cem sustu diye beni de susar mı sandınız?

Hacer kataraktlı gözlerini kaçırıp sofraya doğru geri çekilir.

HACER
Sevim o masaya senin hisseni koymadı Aslı.

Aslı avludaki uzun tahta masaya doğru tek başına yürür.

ASLI
Kendi payımı başkasının lütfuyla almadım ben.

4. SÜREKLİ

Aslı masanın ucundaki boş yere dik dik odaklanır.

ASLI
Sevim'in bıraktığı iz burada.

Aslı parmak ucunu çatlak porselen kasenin kenarında gezdirir.

ASLI (DIŞ SES)
Beni bu kırık kaseyle mi kovacaklar?

Tahta masanın ucunda duran boş ve çatlak porselen kase öylece kalır.

Aslı kaseye bakarken yutkunup donakalır.

ASLI
Bu çatlağın bedelini tüm mahalleye ödeteceğim.

9. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU

Tarık gazete kupürünü ceketinin iç cebine hızla sıkıştırır.

TARIK (DIŞ SES)
Bu kâğıt Aslı'nın sonu olacak.

Tarık gözlüğünü düzeltip balkon demirlerinden aşağıya bakar.

TARIK
Mahalle toplanmış, herkes kurbanını bekliyor.

Aşağıdaki avluda kurulu kalabalık hayır sofrası görünür.

2. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — AKŞAM

Sevim avlu girişinde durup bakışlarını yukarı çevirir.

SEVİM
Gözlerini diktiğin o balkondan düşüşün çok sert olacak abla.

Sevim dudak kenarında alaycı bir kıvrımla hafifçe gülümser.

SEVİM
Yıllardır o tahta kolyeyi boynundan çıkarmadın, şimdi hesap vakti.

Sevim hırkasının cebindeki çay bardağı parçasını sıkar.

SEVİM (DIŞ SES)
Bunu masanın ortasına diktiğimde sesin çıkabilecek mi?

Sevim sofradaki kalabalığın arkasında ağır adımlarla ilerler.

SEVİM (DIŞ SES)
Bütün mahalle senin masum olmadığını kendi gözleriyle görecek.

3. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU

Tarık balkondan aşağıya doğru onay verircesine başını eğer.

TARIK
Sevim yerini aldı. Zaman daralıyor.

Tarık omzunun üzerinden konağın kapalı ahşap kapısına bakar.

TARIK (DIŞ SES)
İçeride ne fısıldaşırsanız fısıldaşın, bu leke silinmez.

Tarık demir korkuluğu parmaklarıyla ritmik biçimde tıkırdatır.

Tarık'ın dudaklarından fısıltıyla intikam sözcükleri dökülür.

TARIK
Cem seni kurtaramayacak Aslı. O da benim avucumda.

Tarık balkon kapısının aralığından içeriye doğru çekilir.

TARIK
Sahne hazır.

4. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — AKŞAM

Sevim avlunun gölgesinde durup başını dikleştirir.

SEVİM
Bana küçümseyerek baktığın o günler bitti ablacığım.

Sevim sofranın başındaki boş sandalyeye doğru bakar.

SEVİM (DIŞ SES)
O çatlak kasenin yanına neyin geleceğini biliyorsun.

Sevim cebinden çıkardığı yırtık kupürü masanın altına gizler.

Sevim fısıldar: Birazdan Aslı'nın sahte onurundan kül bile kalmayacak.

SEVİM
Birazdan bu sofrada Aslı'nın sahte onurundan geriye kül bile kalmayacak.

10. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Aslı masanın başındaki sandalyede yavaşça gözlerini kırpıştırır.

ASLI
Bütün mahalle susmuş, sadece bana bakıyor.

2. SÜREKLİ

Sevim tepsiyle masaya yaklaşarak Aslı'nın omzuna doğru eğilir.

SEVİM
Yıllardır sofraya ilk oturan hep sen olursun abla.

Sevim kenarı çatlak çay bardağını tahta masaya sertçe bırakır.

SEVİM (DIŞ SES)
Kimin hakkı kime helal, herkes görecek bugün.

Sevim dudak bükerek Aslı'nın gözlerine dik dik bakar.

SEVİM
İçindeki çayı değil, bardağın altındaki gerçeği yut bakalım.

Aslı çenesini yukarı kaldırarak bakışlarını sofradaki tabaklara indirir.

ASLI
Konağın ekmeğini yerken onurdan bahsetme bana Sevim.

3. SÜREKLİ

Aslı parmaklarıyla kırık bardağı kenara doğru çeker.

ASLI (DIŞ SES)
Korktuğum şey senin cüretin değil.

Bardağın altından çıkan sararmış kaza raporu kupürü açığa çıkar.

Aslı kupürdeki resmi mühür yazısını okurken nefesini tutar.

ASLI
Dört yıl önceki o kazada arabada Cem de varmış.

Sevim ellerini hırkasının ceplerine sokup arkasını döner.

ASLI (DIŞ SES)
Bunu sana kim verdi Sevim, söyle!

Tarık sokağın kemerli girişinde durup avluya doğru bakar.

4. SÜREKLİ

Aslı başını kaldırarak sokağın girişindeki Tarık'ı fark eder.

ASLI
Tarık burada... Belgeleri o sızdırdı konağa.

Tarık gözlüğünü parmağıyla düzeltip hafifçe başını eğer.

TARIK
Borcunu ödemeyenlerin evi er ya da geç yıkılır gelin hanım.

Aslı'nın titreyen eli kupürü buruşturarak avucunda saklar.

ASLI (DIŞ SES)
Bu kağıt hiçbir yere gitmeyecek, mahalleye duyuramazsınız.

Aslı avlunun ortasında kaskatı kesilerek boşluğa bakar.

ASLI
Kasadaki dosya... Cem bana her şeyi yalan söylemiş.

Tarık sokağın loşluğuna adım atarak uzaklaşır.

TARIK (DIŞ SES)
Gerçekleri saklayacak yerin kalmadı Aslı.

11. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı eşikten salondaki Cem'e doğru sert bir adım atar.

ASLI
Kapıyı üstüme kilitlesen de bu evden kaçamazsın Cem.

Cem gözlerini Aslı'dan kaçırıp sehpadaki kırık bardağa odaklar.

CEM
Yine o fısıltılı sesinle hesap sormaya mı geldin?

Cem masanın kenarındaki yırtık gazete kupürünü eliyle örter.

CEM (DIŞ SES)
Neyi saklamaya çalıştığını bütün mahalle çoktan ezberledi.

2. SÜREKLİ

Aslı çenesini yukarı kaldırarak doğrudan Cem'in yüzüne bakar.

ASLI
Dört yıldır önüme koyduğun her yalanın bedelini ben ödedim.

Cem ceketinin önünü ilikleyip Aslı'ya bakmadan ayağa kalkar.

CEM (DIŞ SES)
Ceketini ilikleyince suçların silinmiyor, bunu en iyi sen bilirsin.

Cem dudaklarını aralayıp soğuk bir tavırla cevap vermekten kaçınır.

CEM
Suskunluğumu korku sanıyorsun ama yanılıyorsun Aslı.

Aslı kapının çıkışını gövdesiyle kapatıp Cem'in önünü keser.

ASLI
Bu kapıdan tek bir adım bile atamazsın, önce dinleyeceksin.

3. SÜREKLİ

Aslı kırık çay bardağını kupürün üzerinden hırsla çekip alır.

ASLI (DIŞ SES)
Elimi kesse de o bardağı orada bırakmayacağımı biliyordun.

Aslı bakkala bırakılan fotoğrafı bildiğini ima eden sözünü söyler.

ASLI
Kardeşimle çevirdiğin tezgahı artık görmediğimi mi sanıyorsun?

Cem yakalanmış olmanın paniğiyle gözlerini kırpıştırıp yutkunur.

CEM
Sevim'in ne yaptığı beni hiç ilgilendirmez.

Cem pencere kenarına çekilerek tül perdenin arkasına sığınır.

CEM (DIŞ SES)
Tülün arkasına saklanınca vicdanın susmuyor Cem.

Aslı sırtı dönük duran Cem'e bir adım daha yaklaşır.

ASLI
Bana sırtını her döndüğünde yeni bir yalan hazırlıyorsun.

4. SÜREKLİ

Aslı gözlerini kısmadan Cem'in sırtına doğru nihai soruyu sorar.

ASLI
O fotoğrafı bakkala sen bıraktın, değil mi?

Cem yumruk yaptığı sağ elini ceketinin cebine sokar.

Cem yavaşça başını çevirip suçluluk dolu bir bakış atar.

CEM
Cevabını duymak istemeyeceğin soruları sormaktan ne zaman vazgeçeceksin?

Aslı kapı eşiğinde kaskatı kesilerek Cem'in itirafını bekler.

ASLI
Bu defa susarak kurtulamazsın.

12. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Cem buruşturduğu yırtık gazete parçasını masaya fırlatır.

CEM (DIŞ SES)
Bunu sokakta herkesin diline düşürdün!

Aslı masadaki kâğıda bakıp başını yavaşça kaldırır.

ASLI
Yalan yazmıyor Cem, gerçeği herkes zaten biliyor.

Cem ceketinin önünü ilikleyip Aslı'nın üzerine doğru eğilir.

CEM
O çayı içerken bile ellerin titriyor, sus artık.

2. SÜREKLİ

Cem işaret parmağını kaldırarak konağın adını sayıklamayı yasaklar.

CEM
Bu kapıdan dışarı tek bir kelime çıkmayacak, anladın mı?

Aslı tırnaklarını avuç içine batırarak eteğini sıkar.

Aslı titreyen çenesini yukarı kaldırıp Cem'e diklenir.

ASLI
Onurunu kurtarmak için beni kurban mı edeceksin?

Cem salonun çıkışına doğru yürüyüp eşikte durur.

CEM
Kurban olan sensin sanıyorsun, hepimizi yakıyorsun.

3. SÜREKLİ

Aslı düğün gecesindeki fotoğrafın kaynağını açıkça sorar.

ASLI
O gece o zarfı sana kim verdi Cem? Sevim mi?

Cem suçlulukla kısılan gözlerini pencereye çevirir.

CEM
Kardeşinin adını bu pisliğe karıştırma.

Aslı aradaki mesafeyi kapatıp Cem'in arkasında dikilir.

ASLI (DIŞ SES)
Gözlerini kaçırdığında bile suçun ses veriyor.

Aslı suskunluğun suç ortaklığı olduğunu fısıldar.

ASLI
Korkaklığınla sakladığın her şey bir gün boğazına dizilecek.

Cem kapının pirinç kolunu sertçe kavrar.

4. SÜREKLİ

Cem eşikten dışarı adım atıp kapıyı tutar.

CEM
Bu evde söz bitti Aslı.

Cem mahallenin bunu asla duymayacağını haykırır.

CEM
Mahalle bunu benden değil, mezardan bile duymayacak!

Cem ağır ahşap kapıyı hızla ileri iter.

CEM (DIŞ SES)
Yalnız kal da aklın başına gelsin!

Kapanan kapının rüzgârıyla sarsılan Aslı sendeler.

ASLI
Bu kapı yüzüme kapandı ama ardındaki gerçeği sökeceğim.

13. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Sevim alaycı bir bakışla başını hafifçe eğer.

SEVİM
O taburede oturmak sana hep yakıştı abla.

Sevim kırık bardağı parmak uçlarıyla masada kaydırır.

SEVİM (DIŞ SES)
Bunu masanın altında unuttuğunu sanıyordun değil mi?

Aslı camın altındaki sararmış kupüre bakar.

ASLI
O haberi kimin sakladığını ikimiz de biliyoruz.

2. SÜREKLİ

Sevim koltuğunda öne kayarak fısıldar.

SEVİM
Cem dün gece kapıyı kilitlerken bana ne dedi dersin?

Aslı çenesindeki soluk dikiş izine dokunur.

ASLI
Senin yalanlarına artık bu konakta kimse inanmıyor Sevim.

Sevim dudak bükerek başını dikleştirir.

SEVİM
Polis geldiğinde arkamda kocam değil, Cem durdu.

Aslı eteğinin kumaşını avucunda sıkarak büzüştürür.

ASLI (DIŞ SES)
O seni korumadı, sadece suçunu örttü.

3. SÜREKLİ

Aslı aniden ayağa kalkarak çenesini kaldırır.

ASLI
Babamın odasına bir daha adım atarsan seni mahvederim.

Aslı tepeden Sevim'in yüzüne bakar.

ASLI
Cem seni kurtarmayacak, sadece kendini aklayacak.

Sevim dişlerini sıkarak gözlerini kısar.

SEVİM
Hâlâ o yüzüğü taşıyorsun ya, ona yanıyorum.

Aslı kapı eşiğine doğru geri çekilir.

ASLI
Gerçek ortaya çıktığında bu evde kimse kalamayacak.

Sevim pencere önündeki tül perdenin yanına dikilir.

SEVİM
Gerçek senin bildiğin kadar masum değil abla.

4. SÜREKLİ

Sevim gölgeden çıkıp soğukça gülümser.

SEVİM
Cem kocasından çok bu konağın bekçisidir Aslı.

Aslı donup kalarak nefesini tutar.

ASLI
Ne dedin sen?

Sevim bardağı sehpa mermerine çarpar.

Aslı kapının pirinç kolunu tutup koridora fırlar.

ASLI (DIŞ SES)
O kilit bugün açılacak.

14. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık parmaklarındaki sarı ihbar kağıdını un çuvalına hızla saplar.

TARIK (DIŞ SES)
Bütün mahalle bu sabah kim olduğunu öğrenecek.

Tarık gözlük camının ardındaki soğuk gözlerini konağın balkonuna çevirir.

TARIK
Gör bak, o konakta artık tek gece bile uyuyamayacaksın.

Un çuvalına saplı gazete kupürlü ihbar bülteni rüzgarda titrer.

2. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Aslı ferforje korkulukların dibine yaklaşarak taş avluya bakar.

ASLI
Aşağıda toplanıyorlar yine, bir şeyler dönüyor.

Aslı meydandaki çuvala toplanan mahallelinin uğultusunu dinler.

ASLI (DIŞ SES)
Balkona çıkma dedim sana, içeri gir Aslı.

Cem arkadan yaklaşarak gergin çene hattıyla Aslı'ya fısıldar.

CEM
Eski yün kazağını bile giymişsin, herkese meydan mı okuyorsun?

Aslı solgun dikiş izini titreten sert bir baş hareketiyle Cem'e döner.

ASLI
Korkumdan saklanacak değilim, o kağıtta ne yazıyor Cem?

3. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı salona girip kadife perdenin ucunu hızla kavrar.

ASLI
Babanın borcunu mahalleye mi ödetmeye çalışıyorsun?

Cem meşe lambrili duvara yaslanıp suçlulukla ellerini cebine sokar.

CEM (DIŞ SES)
Tarık o bülteni asarsa bu evde kimse yüzümüze bakmaz.

Aslı Tarık'ın mahalleye servis ettiği yeni iftirayı açıkça Cem'in yüzüne çarpar.

ASLI
Sen sustukça onlar benim kimliğimi çöp gibi ortaya saçıyor!

Cem bakışlarını kaçırarak Aslı'ya doğru fısıltıyla savunma yapar.

CEM
Seni korumak için susuyorum, anlamıyor musun?

Aslı kırık çay bardağı parçasını kilitli konsolun mermerine sertçe çarpar.

ASLI (DIŞ SES)
Beni değil, kendi korkaklığını koruyorsun sen!

4. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık avludaki çınar ağacının gölgesinden konağın kapalı panjurlarını izler.

TARIK (DIŞ SES)
Kaçamazsınız, kapıları kapatsanız da bu leke içeri sızacak.

Tarık gözlüğünü düzelterek zafer dolu ince bir tebessümle geriye yaslanır.

TARIK
Bu mahallenin onuru, o sahte varisi kapı dışarı edecek.

Mahalle bakkalının titreyen yaşlı eli un çuvalındaki bülteni çekip çıkarır.

Bakkal tezgahının üzerindeki un çuvalına saplanmış taze basılı ihbar bülteni rüzgarda sallanır.

15. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Kataraktlı gözlerini kısarak başını hafifçe öne eğer.

HACER
Babanın adını bakkalın diline
sakız ettin Cem.

Kapı pervazına yaslanıp suçlulukla başını öne eğer.

CEM
Susmadı anne, fotoğrafları herkes
gördü diyorum.

Dudaklarını büzüp oğluna doğru bir adım yaklaşır.

HACER
O kızın çenesini kapatmak senin
erkeklik borcundu.

2. SÜREKLİ

Şişkin parmaklarıyla ceketin yakasını sertçe kavrar.

HACER
Çocukken de suçunu başkasına
yıkardın sen.

Gözleriyle kapalı üst kat merdivenlerini işaret eder.

HACER
O yabancı bu evin çatısını
başımıza yıkmadan sustur.

Boğazı düğümlenerek güçlükle yutkunur.

CEM
Neyi saklayayım daha, Aslı her
şeyi çözdü anne.

Tül perdenin önünde kımıldamadan dikilir.

HACER (DIŞ SES)
Gerçeği bilmek başka, söylemeye
cüret etmek başka.

3. SÜREKLİ

Kısık sesle direnerek başını iki yana sallar.

CEM
Aslı'yı bu çukurun içine daha fazla atamam.

Omuz silkip sırtını oğluna döner.

HACER (DIŞ SES)
Merhametin sana değil, yalnız bu soyadına lazım.

Ahşap konsolun kenarını parmak boğumları beyazlayana dek sıkar.

CEM (DIŞ SES)
Vicdanım kalmadı artık, tüketmeyin beni.

Kataraktlı gözlerini dikip soğuk bir ifadeyle emreder.

HACER
O kızı kapının önüne koyarsan leke sana kalır.

Sıkışmış halde kapı kilit mandalına bakar.

CEM
Kilitli kapılar ardında çürüttük birbirimizi.

4. SÜREKLİ

Ağzını hafifçe aralayarak kesin hükmü söyler.

HACER
Karının boynunu bükmezsen bu mahalle bizim boynumuzu vurur.

Dehşet dolu gözlerle annesinin ifadesini süzer.

CEM
Onu kurban etmemi istiyorsun, açıkça söyle.

Eteklerini toplayıp arkasını dönerek bekler.

HACER (DIŞ SES)
Aileni seçeceksin Cem; başka yolun yok.

Korku ve çaresizlikle başını dikleştirir.

CEM
Aslı bunu asla affetmeyecek anne.

16. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GECE

Aslı parmaklarını paslı balkon korkuluğuna sıkıca kenetler.

ASLI (DIŞ SES)
Ceketindeki zarfı saklaman hiçbir şeyi çözmüyor Cem.

Cem balkon kapısının eşiğinde durup Aslı'yı izler.

CEM
İçeri gir Aslı, bütün mahalle ışıkların sönmesini bekliyor.

Aslı başını çevirmeden meydanın karanlığına doğru konuşur.

ASLI
Bırak baksınlar, bu sokakta kimin kimi sattığını bilmeyen mi var?

Cem eşikten bir adım atarak korkuluğa yanaşır.

CEM
Hâlâ o eski inat... Çay bardağını da böyle sıkardın.

2. SÜREKLİ

Cem suçlayan fısıltısıyla Aslı'nın çenesindeki dikiş izine bakar.

CEM
Annemin dediklerini duydun, beni ortada bırakırsan bu ev ayakta kalamaz.

Aslı yorgun gözlerini kısarak Cem'in sağ yanağına diker.

ASLI
Sen o eve değil, kendi korkaklığına kurban arıyorsun.

Cem elini cebinden çıkarıp demirin üzerine koyar.

CEM (DIŞ SES)
Anneme karşı gelirsem bu konakta bir gün barınamayız.

Aslı arkasını dönüp Cem'e doğru sertçe yaklaşır.

ASLI
Beni kapıya koymak için aldığın parayı nereye sakladın?

3. SÜREKLİ

Cem başını eğerek suçlamayı bırakıp yutkunur.

CEM
Tek kuruş almadım Aslı... Sadece adımız lekelenmesin istedim.

Aslı dik boynunu gevşetip bakışlarını avluya indirir.

ASLI
Bizim adımız hiç temiz olmadı ki Cem, sadece üstünü örttüler.

Cem ses tonunu düşürüp Aslı'ya doğru fısıldar.

CEM
Bana bir şans ver, yarın sabah her şeyi düzelteceğim.

Aslı gözlerini kapatarak derin bir nefes verir.

ASLI
Yarın sabah çok geç olacak, Sevim kapıya dayandı bile.

Aslı elini demir üstünde Cem'in eline yaklaştırır.

ASLI (DIŞ SES)
Birlikte yanacağız ya da sen tek başına kül olacaksın.

4. SÜREKLİ

Cem ürpererek Aslı'nın yüzündeki acıyı süzer.

CEM
Yemin ederim seni o avluya attırmayacağım.

Cem'in parmakları hafifçe titreyip Aslı'nın parmaklarına değer.

Aslı parmağındaki mat gümüş alyansı usulca çevirir.

ASLI (DIŞ SES)
Bu yüzük artık onur değil, boynumuza asılan kefaret.

İki el demirde yan yana öylece kalakalır.

17. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Aslı çenesindeki soluk dikiş izini titreyen parmaklarıyla yoklar.

ASLI
Bu izin bedelini bütün mahalle biliyor, bir tek sen sustun.

2. SÜREKLİ

Cem eşikte durup ceketini çekiştirir.

CEM
Kapıyı kilitledim. Kimse bu odaya artık habersiz giremez.

Cem gözlerini kaçırarak Aslı'nın yüzüne bakar.

CEM
Hâlâ o kahverengi kazağı giyiyorsun, hiç değişmedin.

Aslı başını çevirmeden dik duruşunu korur.

ASLI
Değişmeyen sadece üstümdekiler değil Cem.

Aslı gergin bakışlarını doğrudan Cem'e diker.

ASLI
Ceketindeki o zarf bu eve girdiği an bittik biz.

3. SÜREKLİ

Cem bir adım öne çıkarak gölgesini Aslı'nın üstüne düşürür.

CEM
Bizi bitiren zarf değil, senin o gece verdiğin sözdü.

Cem sağ elini kaldırıp Aslı'nın yüzüne doğru uzatır.

CEM
Korkma benden, sadece hatırla.

Cem parmak uçlarıyla dikiş izine nazikçe dokunur.

CEM
On iki yıldır bu yaranın üzerine
kurduk bütün hayatımızı.

Aslı dokunuşla irkilip gözlerini Cem'in gözlerine odaklar.

ASLI
Hayat değil o Cem, suç ortaklığı.

Cem fısıltıyla eğilerek Aslı'ya doğru konuşur.

CEM
Bu evliliğin yalandan başka tek
bir temeli olmadı ki.

4. SÜREKLİ

Cem kederli ve savunmasız bir ifadeyle bakar.

CEM
Babanın mirası dedikleri şey
aslında benim suskunluğumdu.

Aslı Cem'in bileğini sıkıca kavrayıp teninden ayırır.

Aslı titreyen dudaklarını bükerek hesap sorar.

ASLI
O suskunluk için beni değil, kendi
vicdanını rehin verdin.

Cem yutkunarak Aslı'nın yaşaran gözlerini izler.

CEM
Yıllardır sustuğumuz bu sır neden
bu gece gözlerinde kanıyor?

İki gölge loş duvarda birbirine karşı hareketsiz durur.

18. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — AKŞAM

Kasetçaları taş eşiğe bırakır.

TARIK (DIŞ SES)
Bu kapı yalanı daha fazla taşımaz.

Pencerelere doğru dik dik bakar.

TARIK
Düğün gecesi sustuğun her şey burada.

Karanlık sokak gölgesine doğru geriler.

TARIK (DIŞ SES)
Mahalle gerçeği öğrenince adını kimse anmayacak.

2. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Kapının demir sürgüsünü geri çeker.

Parmağını çenesindeki dikiş izine bastırır.

ASLI
Bu tıkırtı rüzgâr değil, biliyorum.

Karanlık avluya doğru kapı aralanır.

Eşikten dışarıdaki basamaklara bakar.

ASLI
Sen her zamanki gibi kaçarsın Cem.

3. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — AKŞAM

Kasetçaları taştan titreyerek kaldırır.

Kasetin üstündeki el yazısını inceler.

ASLI
On beş ekim. Bizim nikâh günümüz.

Oynat düğmesine başparmağıyla basar.

Duyduğu sesle kapı eşiğinde donakalır.

ASLI (DIŞ SES)
Aslı o ailenin kızı değil, imzada susacaksın.

Korkuyla boş sokak boyunca bakınır.

ASLI
Bunu bütün mahalle başından beri biliyor muydu?

4. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Konağın karanlık koridoruna ürkerek bakar.

ASLI
Cem aşağı iniyor, kaseti görmemeli.

Durdurma düğmesine sertçe abanır.

ASLI
Sustur şunu, yalvarırım sus artık.

Cihazı göğsüne bastırıp basamakları dinler.

ASLI (DIŞ SES)
O kapıda kim var Aslı, ne saklıyorsun?

Kasetçaları eteğinin kıvrımına gizler.

ASLI
Kimse yok Cem, sadece rüzgâr çarptı.

19. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Sevim kapı eşiğinde durup kollarını kavuşturarak içeri bakar.

SEVİM
Neyi saklıyorsun abla?

Aslı kaseti konsolun altındaki gizli oyuğa hızla iter.

ASLI (DIŞ SES)
Çekil kapımdan Sevim.

Sevim dudak kenarındaki alaycı çizgiyle Aslı'yı süzer.

SEVİM
Babanın kızı gibi saklanıyorsun.

2. SÜREKLİ

Sevim yavaş adımlarla Aslı'nın üzerine yürür.

SEVİM
Tarık'ın getirdiği o kaseti dinledin değil mi?

Aslı başını dik tutarak Sevim'in gözlerinin içine bakar.

ASLI
O kaset senin de boynuna dolanır.

Sevim ses kaydının Cem'i mahvedeceğini fısıldayarak sırıtır.

SEVİM
Kocan bu eve girdiğinde gerçeği kendi kulağıyla duyacak.

Aslı eteğinin kumaşını avucunun içinde sıkar.

ASLI (DIŞ SES)
Cem bu kasetin ne olduğunu çok iyi biliyor.

3. SÜREKLİ

Aslı sesini alçaltıp Sevim'in kendi suçunu hatırlatır.

ASLI
O nikâhta sen de vardın Sevim, payını alıp susmuştun.

Sevim aniden konsola uzanıp çekmece kulpunu kavrar.

SEVİM
Bana iftira atamazsın abla!

Aslı hızla öne atılıp Sevim'in omzunu geri iter.

ASLI
Çek o ellerini konsoldan!

Sevim'in tırnakları kasetin siyah kordon bandına değer.

İki kız kardeş konsolun önünde gölgeleriyle yüzleşir.

ASLI
Çocukken de her oyuncağı elimden çalardın.

4. SÜREKLİ

Sevim geriye çekilip kasetin ucunu gördüğünü ima eder.

SEVİM
Ama bu oyuncak değil abla, bütün yalanının sonu.

Aslı konsolun altından kaseti alıp göğsüne bastırır.

ASLI
Bu ses kaydını asla dinletmeyeceksin.

Sevim kapıya dönüp Cem'in adını yüksek sesle çağırır.

SEVİM
Cem! Çabuk buraya gel, karının sakladığına bak!

Aslı dehşetle kapı yönüne doğru gözlerini diker.

ASLI (DIŞ SES)
Eğer o ses kaydı masumsa neden saklamak için titriyorsun?

20. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Cem elindeki gri kasetçaların çalma tuşuna sertçe basar.

CEM (DIŞ SES)
O gece sustun... Ama bu ses susmuyor Aslı.

2. SÜREKLİ

Cem kasetten yükselen cızırtılı fısıltıyı dinlerken gözlerini kısar.

CEM
Bütün mahalleye onur satan baban, seni bana satmış meğer.

Aslı eşikten odaya adım atar ve donakalır.

ASLI
Kapat şunu Cem. O kaset bu evin sonunu getirir.

Cem başını kaldırıp kapıdaki kadına dik dik bakar.

CEM
Yine o dikiş izini kaşıyorsun. Yalan söylerken hep aynısın.

Aslı boynunu dikleştirir ve kaset sesine karşı yutkunur.

ASLI
Ben yalan söylemedim, ailemi korudum.

3. SÜREKLİ

Cem acı bir tebessümle başını sallar.

CEM
Kardeşin Sevim'in hırsızlığını bana yıkarken de mi koruyordun?

Aslı fısıltılı bir sertlikle konuşur.

ASLI
Sevim'in günahını sırtlandım, çünkü bu konağın adı kirlensin istemedim.

Cem kasetçaları havaya kaldırarak öfkeyle bağırır.

CEM
Bana kurduğun kumpası kutsal dava diye yutturamazsın!

Aslı bir adım öne doğru yürür.

ASLI
Kumpas değil Cem, o gece sen de oradaydın!

Cem parmaklarını kasetçaların sert plastik kasasına bastırır.

Aslı titreyen dudaklarıyla Cem'in gözlerinin içine bakar.

ASLI
Ver onu bana, mahalle duyarsa ikimiz de yanarız.

4. SÜREKLİ

Cem soğuk ve kararlı bir ifadeye bürünür.

CEM
Bu evlilik de, soyadın da koca bir yalandan ibaretmiş.

Cem elindeki kasetçaları parke zemine savurarak parçalar.

CEM
Artık seni kimse kurtaramaz!

Aslı dehşet içinde iki adım geri çekilir.

ASLI
Ne yaptın sen... Bizi mahvettin!

Cem arkasını dönüp salonun kapısına doğru yürür.

CEM
Kapıda Sevim bekliyor Aslı. Gerçek mirasçı oymuş meğer.

Yerde parçalanmış kasetin siyah manyetik şeridi dağılır.

21. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Sevim kasetçaları Cem'in önüne doğru masada sertçe kaydırır.

SEVİM
Bütün mahalle bu kaseti dinlemeden önce imzanı atacaksın Cem.

Cem gözlerini masadaki gri cihaza kilitler.

CEM
Bunu yok ettiğimi sanıyordum, Aslı duyarsa biteriz.

Sevim dudağının kenarını kıvırarak konağın idaresini talep eder.

SEVİM
Sen her zaman yarım yamalak iş yaparsın; şimdi konağın idaresini bana devret.

2. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Cem arkasını dönüp kapı eşiğine doğru iki adım geriler.

CEM
Konağı sana verirsem Aslı beni bu sokakta bir gün barındırmaz.

Cem suçluluk dolu kısık bakışlarını tavana diker.

CEM
Onun yüzüne bakacak tek bir yalanım bile kalmadı artık.

Sevim sırtı dönük Cem'e sözleşme şartını fısıldar.

SEVİM
Sen Aslı'yı değil, babamın sana bıraktığı o sahte itibarı düşünüyorsun.

Cem titreyen parmaklarıyla ceketinin iç cebinden dolma kalemini çıkarır.

CEM (DIŞ SES)
Bu imza sadece seni değil, ikimizi de mahvedecek.

3. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Aslı aralık duran salon kapısını sessizce iter.

Aslı gergin boynunu dikleştirip masaya bakar.

ASLI
Yine kapalı kapılar ardında neyi bölüşüyorsunuz siz?

Cem masadaki kâğıdı panikle ters çevirir.

CEM
Bir şey yok Aslı, sadece şirketin eski vergi evrakları.

Aslı masadaki kasetçaları işaret ederek açıklama bekler.

ASLI
Eski evraklar için kasetçalar dinlenmez Cem; sesin hâlâ titriyor.

Cem aile meclisini Aslı'nın aleyhine topladığını açıklar.

CEM
Yarın sabah aile meclisi toplanıyor, konaktaki yetkilerini devredeceksin.

4. SÜREKLİ

Aslı'nın yorgun gözlerinde kırılma ve öfke belirir.

ASLI
Beni kapının önüne koymak için kardeşime mi sığındın?

Aslı masadaki ters çevrilmiş protokol kâğıdını çevirir.

Kasetçaların üzerindeki protokolde Cem'in taze ıslak imzası parlar.

Cem başını önüne eğerek bakışlarını kaçırır.

CEM
Mecburdum Aslı, başka çarem yoktu.

22. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı elindeki ses kasetini masanın ahşap yüzeyine sertçe iter.

ASLI
Dinle o zaman kendi sesini!

Aslı gözlerini kırpmadan Cem'in yüzündeki paniği yakalar.

ASLI
Sevim'e verdiğin sözlerin hepsi bu şeritte dönüyor.

Cem dudaklarını büzerek masadaki kasetten gözlerini kaçırır.

CEM
Bunu nereden buldun sen?

2. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Cem ceketinin önünü ilikleyip Aslı'nın üzerine bir adım atar.

CEM
Konağı kurtarmak için konuştum onunla.

Cem Sevim ile konuşmasının mecburiyetten olduğunu telaşla savunur.

CEM
Miras kavgası mahalleye taşmasın diye sustum.

Aslı kapı pervazına yaslanıp Cem'e doğru sertçe başını sallar.

ASLI
Babamın koltuğuna otururken de böyle mecbur muydun?

Cem ellerini iki yana açarak Aslı'yı ikna etmeye çalışır.

CEM
Ablan konağı başımıza yıkacaktı, mecburdum!

3. SÜREKLİ

Aslı dikiş izini geren acı bir tebessümle Cem'e yaklaşır.

ASLI
Beni kapının önüne koymak hangi mecburiyetin bedeli?

Aslı Cem'in savunduğu anlaşmanın mahalleye yapılmış bir hıyanet olduğunu söyler.

ASLI
Mesele miras değil, bizim onurumuzdu Cem.

Cem cebindeki konağın ortak anahtarlığını sıkar.

CEM (DIŞ SES)
Seni korumaya çalıştım, görmüyor musun?

Cem Aslı'yı konaktan atmakla tehdit edenlere karşı durduğunu haykırır.

CEM
Sevim yarın meclisi toplayıp her şeyi alacaktı elinden!

Aslı pencerenin loşluğuna doğru bir adım geri çekilir.

ASLI
Sen beni değil, ablamın öfkesini seçtin.

4. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı buz kütlesi gibi bir sakinlikle Cem'in gözlerine bakar.

ASLI
Sen bu konağın onurunu değil, sadece kendi korkaklığını kurtardın Cem.

Cem duyduğu cümlenin ağırlığıyla başını çaresizce eğer.

CEM
Aslı, dinle beni...

Aslı salondan çıkmak üzere arkasını dönüp eşiğe doğru yürür.

Cem titreyen parmaklarıyla kaseti masanın üstünde sahipsiz bırakır.

23. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Aslı ıslak gözlerini yukarıdaki sahanlığa çevirir.

ASLI
Bitti diyorsun yani, her şeyi verdin onlara?

2. SÜREKLİ

Cem basamakların başında durup aşağıya bakar.

CEM
Burada saklanarak hiçbir şeyi çözemezsin Aslı.

Aslı başını çevirip suçlayıcı bir bakış fırlatır.

ASLI
Beni kovdukları yere saklanmıyorum, gerçeği bekliyorum.

Cem ağır adımlarla merdivenden aşağıya doğru iner.

CEM
Seni kimse kovamaz, bu konakta ikimizin sözü geçer.

Cem suçluluk dolu bakışlarla kısılan gözlerini indirir.

CEM
Korktuğum için sustum; ama seni bırakmadım.

3. SÜREKLİ

Cem titreyen parmaklarıyla Aslı'nın elini kavrar.

CEM (DIŞ SES)
Elimi tutarsan bu evden kimse bizi atamaz.

Aslı elinin tutulmasıyla derin bir nefes verir.

ASLI
Bana yalan söylemeyeceğine yemin et o zaman.

Cem başparmağıyla kadının yanağındaki gözyaşını usulca siler.

CEM (DIŞ SES)
Öfkenden bile önce bu tülbent kokunu tanırım ben.

Aslı çenesindeki gerginliği bırakıp adama sokulur.

ASLI
Sadece sana inandım Cem, başka kimsem kalmadı.

Cem alnını kadının alnına dayayarak gözlerini kapatır.

CEM
Geçecek, yarın sabah her şeyi düzelteceğim.

İki gölge loş kiler duvarında birleşir.

4. SÜREKLİ

Aslı başını Cem'in göğsüne güvenle yaslar.

ASLI
Yarın mecliste Sevim'in yüzüne gerçeği sen söyleyeceksin.

Cem huzursuz bakışlarla kapı eşiğini süzer.

CEM
Söyleyeceğim elbette, her şey ortaya çıkacak.

Cem elini gayriihtiyari ceketinin iç cebine götürür.

CEM (DIŞ SES)
Bunu yapmak zorundaydım, başka çarem yoktu.

Ceket cebinden katlanmış şartname evrakının ucu görünür.

Cem derin bir vicdan azabıyla yutkunur.

CEM (DIŞ SES)
Sevim kağıdı imzalatmadan durmayacaktı Aslı.

24. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Sevim, başköşeden Aslı'ya doğru alaycı bir tebessümle bakar.

SEVİM
Bulaşıkları çabuk topla Aslı,
misafirlerin çayı soğumasın.

Aslı boş çay bardaklarını titreyen parmaklarıyla tepsiye dizer.

ASLI (DIŞ SES)
Ben bu konağın hizmetçisi değilim
Sevim, haddini bil.

Sevim elindeki demir kasa anahtarını ahşap masaya sertçe vurur.

SEVİM
Anahtar kimdeyse bu sofranın da
konağın da sahibi odur.

2. SÜREKLİ

Sevim, bakışlarını mahalle kadınlarına çevirerek sesini yükseltir.

SEVİM
Duyun komşular! Babamın kasasını
yıllarca kimin yetkisiz açtığı
belli oldu.

Aslı, tepsiyi göğsüne bastırıp gözlerini dik tutarak susar.

ASLI
Baban o kasayı senin
savurganlığından korumak için bana
verdi.

Sevim çatlak bardağı ve sararmış gazete kupürünü masaya iter.

SEVİM (DIŞ SES)
On yıl önceki yangının haberi
burada; kimin emanetçi olduğu da.

Aslı taş kemere doğru bir adım geri çekilir.

ASLI
Kupürleri saklamakla geçmişin
lekesini bana yıkamazsın.

3. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — AKŞAM

Aslı çenesini yukarı kaldırıp kalabalığa doğru konuşur.

ASLI
Bu avluda dökülen her damla alın terinin hesabı bendedir!

Aslı kiler defterini cebinden çıkarıp masaya sertçe bırakır.

ASLI
Açın bakın, kim mahallenin hakkını yemiş tek tek yazılı.

Sevim dudak bükerek deftere alaycı bir bakış fırlatır.

SEVİM
Eski defterler karın doyurmaz Aslı, devir değişti.

Aslı işaret parmağını masaya doğru uzatarak konuşur.

ASLI
Sen konakta uyurken bu hayır sofrasını ben kuruyordum.

Aslı avlunun ortasında dimdik durarak alanı terk etmez.

ASLI
Beni bu kapıdan tek bir yalanla kovamazsınız.

4. SÜREKLİ

Sevim ayağa kalkarak Aslı'nın yüzüne doğru tehditle eğilir.

SEVİM
Hâlâ anlamadın değil mi? Cem bile arkanda durmuyor.

Sevim çatlak bardağı gazete kupürünün üzerine sertçe devirir.

Sevim gözlerini kısarak son darbeyi indirir.

SEVİM
Bu sofrada başköşe artık kan bağı taşıyanların, emanetçilerin değil.

Aslı, solgun dikiş izi gerilerek Sevim'in gözlerine bakar.

ASLI
Kan bağı dediğin yalanı yüzüne vuracağım gün gelecek.

25. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Tarık, kırmızı mühürlü sahte dosyayı deri çantadan hızla çeker.

TARIK (DIŞ SES)
Bunu gördükleri an tek kelime edemez.

Sevim, kırmızı mühre bakarak dudak kenarını kibirle büker.

SEVİM
Yıllardır beklediğim imza buydu Tarık.

Tarık, evrakın kapağını iki parmağıyla aralayıp kaşeyi işaret eder.

TARIK
Eski kütükten sildik, geriye dönemez.

2. SÜREKLİ

Tarık, daktilo satırlarını fısıltıyla hızlıca okuyup başını sallar.

TARIK
Aslı'nın bu evle bağı artık resmen yok.

Sevim, sararmış daktilo kağıdındaki sahte kaydı hırsla kavrar.

SEVİM (DIŞ SES)
Babamın konağında sığıntı gibi kalacak.

Tarık, mahzen merdivenine tedirgin bir bakış fırlatarak durur.

TARIK
Hacer hâlâ ayakta, sesini kıs biraz.

Sevim, sahte kaşeyi incelerken gözlerini kısarak güler.

SEVİM
Annem o kadife koltuktan kalkamaz bile.

3. SÜREKLİ

Tarık, belgenin orijinal mahkeme kaydıyla çeliştiğini fısıldar.

TARIK
Hakim mühürleri kontrol ederse yanarız.

Sevim, omuzlarını dikleştirip geri dönüş olmadığını belirtir.

SEVİM
Korkaklığı bırak, mahalleye bu kağıt yeter.

Sevim, sahte tutanağı çekip hırkasının cebine sokar.

SEVİM (DIŞ SES)
Artık benim korumam altında duracak.

Tarık, metal gözlüğünü düzeltirken alnını kırıştırır.

TARIK
Cem bunu öğrenirse ikimizi de siler.

İki siluet, taş duvarın önünde birbirine sertçe yaklaşır.

SEVİM (DIŞ SES)
Cem ancak arkamızdan bakar bu saatten sonra.

4. SÜREKLİ

Sevim, yarın Aslı'nın kovulacağını fısıldar.

SEVİM
Yarın sabah o kapı yüzüne kapanacak.

Tarık, dökülen kırmızı mum parçasını masaya bırakır.

Kiler kapısının gıcırtısıyla merdiven boşluğu loşlaşır.

Masanın üstündeki kırmızı mühür kırıntısı ampulde parlar.

26. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Sevim tepeden dikilerek sedirdeki Hacer Hanım'a küçümseyici bir tavırla bakar.

SEVİM
O kızı bu kapıdan kovmazsan, adın dillerden düşmez anne.

Hacer Hanım kataraktlı gözlerini kızına dikip güçlükle yutkunur.

HACER
Babanın ekmeğini yediğin tabağa tükürme Sevim.

Hacer Hanım romatizmalı şiş parmaklarıyla bastonunun pirinç topuzunu kavrar.

2. SÜREKLİ

Sevim dudak kenarındaki alaycı çizgiyle başını hafifçe eğer.

SEVİM
Çocukluğundan beri hep onun kirini örttün, beni hiç görmedin.

Sevim kapı eşiğine doğru iki adım atıp durur.

SEVİM
Artık o sığıntı için tek bir laf etmeyeceksin.

Sevim annesine Aslı'nın bu evde hakkı olmadığını fısıldar.

SEVİM
Konak benim. Yarın sabah Aslı bavulunu alıp bu mahalleden gidecek.

Hacer Hanım'ın solgun yanakları hiddetle titreyerek gerilir.

HACER
Sen kendini bu konağın sahibi mi sandın gafil!

3. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Hacer Hanım bastonuna dayanarak sedirden ayağa dikilir.

HACER
Ben bu çatının altındayken kimse Aslı'ya dokunamaz.

Hacer Hanım kızının yüzüne doğru sert bir adım atar.

HACER
O kızın alnındaki ter, senin bütün soyundan daha temiz!

Sevim şaşkınlıkla geri çekilirken bakışlarındaki alaycı ifade silinir.

SEVİM
Hâlâ onu koruyorsun... Öz kızını çiğneyip onu tutuyorsun!

Hacer Hanım bastonunu sertçe ahşap parkeye vurur.

Hacer Hanım hakkı çiğneyenin bu konakta barınamayacağını haykırır.

HACER
Yetimin ahını alan bu eve direk olamaz!

4. SÜREKLİ

Sevim annesine aklını yitirdiğini soğuk bir sesle söyler.

SEVİM
Sen aklını yitirmişsin. Artık bu odadan bir adım bile çıkamazsın.

Sevim odanın çift kanatlı kapısını Hacer Hanım'ın üzerine kapatır.

SEVİM
Konuş bakalım sabaha kadar. Sesini kimse duymayacak.

Sevim kapının dışındaki pirinç anahtarı iki tur çevirir.

Hacer Hanım kapının arkasında kilit sesini dinlerken konuşur.

HACER
Kardeşinin rızkını çalanın bu kapıda mezarı bile olmaz Sevim.

27. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU

Aslı taş balkonun demirlerine tutunarak gözlerini kırpmadan aşağıya bakar.

ASLI
Aşağıda herkes suskunluğumu miras sanıyor.

Aslı'nın titreyen parmakları paslı ferforje korkuluğu sıkar.

ASLI (DIŞ SES)
O demirleri sıktıkça kendi ellerini kanatacaksın.

Cem aralık ahşap kapı kanadının ardından Aslı'yı izler.

CEM
Yine o dikiş izini ovuşturuyorsun, canın yandığında hep yaparsın.

2. SÜREKLİ

Cem eşikten balkona çıkıp Aslı'nın sırtına doğru yaklaşır.

CEM
Sevim aşağıda sofrayı kurdu; birazdan seni çağıracaklar.

Cem suçluluk dolu kısık gözleriyle Aslı'ya doğru fısıldar.

CEM
Sana yalan söyledim ama seni harcamalarına izin vermem.

Aslı başını çevirmeden acıyla dudaklarını birbirine bastırır.

ASLI
Kendi imzanla beni bu konağın kapısına koydun Cem.

Cem tereddütle elini kaldırıp Aslı'nın sol omzuna koyar.

CEM (DIŞ SES)
O kâğıtları yırtıp atacağım, yemin ederim.

3. SÜREKLİ

Cem yalvaran ses tonuyla mahalleyi terk etme teklifini söyler.

CEM
Bu gece gidelim buradan; kimse kim olduğunu sormasın artık.

Aslı duyduğu teklifle şaşkınlık içinde Cem'e doğru döner.

ASLI
Kaçarsam Sevim haklı çıkar; kaçarsam suçlu ben olurum.

Aslı Cem'in gözlerinin içine bakarak çaresizce başını sallar.

ASLI
Onurum bu taşların altında Cem, arkamda bırakamam.

Cem gözlerindeki korkuya rağmen Aslı'ya şefkatle gülümser.

CEM
Sen yoksan bu mahallenin de bu konağın da canı cehenneme.

İki yaralı beden akşamüstü ışığında birbirine doğru bir adım atar.

4. SÜREKLİ

Cem iki eliyle birden Aslı'nın kollarından sıkıca kavrar.

CEM (DIŞ SES)
Yalnız değilsin, bu sefer seni bırakmayacağım.

Aslı gözlerini kapatarak kendini Cem'in kollarına bırakır.

ASLI
Bana sadece bu gece yalan söyleme.

Cem Aslı'yı kendine çeker, Aslı başını Cem'in göğsüne yaslar.

ASLI (DIŞ SES)
Korkma, hiçbir şey seni benden alamaz.

Aralık kapı pervazında duran gölge iki aşığı sessizce gözetler.

28. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Hacer'in buruşuk eli Aslı'nın kolunu kavrar.

HACER
Ses etme, peşimizdeler.

Hacer, nemli taş duvara yaslanıp yukarıyı dinler.

HACER
Sevim kapıyı kilitledi sandı ama bu mahzenin yolunu yalnız ben bilirim.

Aslı taş merdivenin son basamağında gergin bekler.

ASLI
Beni buraya neden indirdin Hacer anne?

2. SÜREKLİ

Hacer, Sevim'in konağı basacağını fısıldar.

HACER
Sevim sahte kâğıtla kapıya dayanacak. Seni bu evden attırmak için meclisi kurdu.

Aslı omuz üstünden kilerdeki gölgeleri süzer.

ASLI
Cem buna izin vermez, bana söz verdi.

Hacer yeleğinin gizli cebinden demir anahtarı çıkarır.

HACER
Oğlumun dizinin bağı çözüleli çok oldu kızım.

Aslı çenesindeki soluk dikiş izine dokunur.

ASLI
Korktuğumda hep bu ize dokunurdum, yine aynı soğukluk.

3. SÜREKLİ

Hacer, sandıkta babasının gerçek vasiyetini açıklar.

HACER
Babanın asıl vasiyeti o sandıkta.
Bu konağın tek sahibi sensin.

Köşedeki ağır kilitli ahşap sandık görünür.

Aslı duyduğu gerçekle geri adım atar.

ASLI
Ben bu evin kızı mıyım... Yıllarca
bana reva gördükleri bu muydu?

Hacer sandığı işaret ederek fısıltıyla yalvarır.

HACER
Al şu anahtarı, aç sandığı! Hakkın
olanı ellerine bırakma!

Aslı elini uzatarak anahtara doğru hamle yapar.

ASLI
Hepsini tek tek yüzlerine
vuracağım.

4. SÜREKLİ

Yukarıdaki kapı gıcırtısıyla Hacer irkilir.

HACER
Geldiler... Merdivendeler!

Hacer aniden dehşet içinde gözlerini yukarı diker.

HACER
Şimdi olmaz, görürlerse seni de
beni de mahvederler!

Hacer'in titreyen avucu anahtarı sıkıp sımsıkı kapatır.

29. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık megafonu ağzına doğru hızla kaldırır.

TARIK
Bu konakta oturan kadın bir yabancı!

Tarık cebindeki sarı evrakı havaya kaldırır.

TARIK (DIŞ SES)
Mühürlü belge elimde; Aslı bu ailenin kanından değil!

Tarık kalabalığa doğru bir adım atar.

TARIK
Yıllardır yetim hakkı yiyen bir sahtekârı alkışladınız!

2. SÜREKLİ

Cem kalabalığı yararak öne doğru fırlar.

CEM
Kes sesini Tarık, haddini aşıyorsun!

Cem elini Tarık'ın omzuna sertçe koyar.

CEM
Bunu sokak ortasında yapamazsın, dedikoduyu bırak.

Tarık metal çerçeveli gözlüğünü yukarı iter.

TARIK
Sen karının kim olduğunu hâlâ öğrenemedin mi Cem?

Tarık sahte kâğıdı Cem'in göğsüne bastırır.

TARIK (DIŞ SES)
Al oku; babanın mezarına gömdüğü gerçeği gör!

3. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Aslı balkon kapısını iki yana açar.

ASLI
Aşağıdaki sesler susmayacak, değil mi?

Aslı başını eğip meydana bakar.

ASLI
Ne cüretle babamın adını ağzınıza alıyorsunuz!

Aslı ferforje korkuluğu hırsla sıkar.

ASLI (DIŞ SES)
O elindeki kâğıt kuru bir iftiradan ibaret!

Aslı balkondan avluya doğru eğilir.

ASLI
Ben bu konağın öz kızıyım, hiçbir yere gitmiyorum!

Aslı çenesini yukarı kaldırıp yutkunur.

ASLI
Gerçekleri saklayarak beni bu kapıdan atamazsınız.

4. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık megafonu indirip konağı işaret eder.

TARIK
Gaspçıya yer yok mahallede; hakkınızı alın!

Tarık arkasını dönüp ağaca doğru yürür.

TARIK (DIŞ SES)
Bu kapı bugün kırılacak.

Konağın demir kapısı şiddetli sarsıntıyla titrer.

30. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Aslı taş balkonda donukça durup avluya bakar.

ASLI
Bütün mahalleyi kapıya yığmışlar.

2. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Sevim avludaki ahşap masaya sertçe vurur.

SEVİM
Bu konakta bir yabancı oturuyor!

Tarık deri çantadan sarı evrakı çeker.

Tarık gözlüğünü düzeltip daktilo kâğıdını sallar.

TARIK
Aslı Hanım bu ailenin kanından değildir!

Sevim dudağını kıvırıp balkona doğru işaret eder.

SEVİM
Yıllarca babamın ekmeğini çaldın abla!

3. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Cem balkon kapısının pervazına adım atar.

CEM
Aslı, içeri gir ne olursun.

Cem suçluluk dolu gözlerle başını eğer.

CEM
Durduramadım onları, yemin ederim.

Aslı öfkeyle Cem'e doğru sertçe döner.

ASLI
Sen sustun diye bu kâğıdı çıkardılar!

Cem iki elini teslim olurcasına kaldırır.

CEM
Bana bunu yapma, beni dinle.

Aslı çenesindeki izi gererek dikleşir.

ASLI
Sen hep en kolay yolu seçtin Cem.

Cem loş koridora doğru geri çekilir.

4. SÜREKLİ

Sevim merdivenleri aşıp balkon kapısında belirir.

SEVİM
Kocan bile arkanda duramadı değil mi?

Sevim Aslı'nın dibine sokulup fısıldar.

SEVİM
Bu mahalle artık sana mezar olur.

Aslı nefesini tutup korkuluklara bakar.

ASLI
Babamın adını kirletmenize izin vermem.

Sevim sahte kâğıdı demir korkuluğa saplar.

Sahte evrak rüzgârda dalgalanır.

31. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Hacer paslı anahtarı Aslı'nın açık avucuna sertçe bırakır.

ASLI (DIŞ SES)
Sevim konağı üstüne almadan o kilit açılacak.

Hacer kataraktlı gözlerini kısarak Aslı'ya doğru eğilir.

HACER
Babanın otuz yıllık günahı o kasanın dibinde çürüyor.

Aslı Hacer'in omzu ardından karanlık kiler eşiğine bakar.

ASLI
Annemin sustuğu her şeyi bugün öğreneceğim.

2. SÜREKLİ

Hacer salona açılan kanatlı kapıyı kapatıp sürgüyü çeker.

HACER
Kardeşin dışarıda mahalleyi topluyor, acele et.

Aslı anahtarın soğuk demirini kavrayıp çenesini dikleştirir.

ASLI
Beni bu kapının önüne koyacak gücü yok onun.

Hacer arkası kapıya dayalı halde işaret parmağını kaldırır.

HACER
Çocukken de böyle dikbaşlıydın, canını yakacaklar yine.

Aslı anahtarın ucundaki kırmızı ip düğümünü hırsla sıkar.

ASLI
Korkum bitti benim teyze, sadece hakkımı istiyorum.

3. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Aslı kiler merdivenlerinin ilk taş basamağına adım atar.

Aslı tavandan sarkan çıplak ampulün titrek ışığına bakar.

ASLI
Yıllarca bu merdivenlerin ardına bakmamı yasakladılar.

Aslı çelik sandığın pas tutmuş asma kilidini tutar.

Aslı anahtarı kilidin deliğine sokarken nefesini tutar.

ASLI
Bu mühür kırılacak, yalanların hepsi bitecek.

Aslı'nın silueti kilit dönerken taş duvara yansır.

ASLI (DIŞ SES)
Asıl yabancı ben değilim bu evde.

4. SÜREKLİ

Hacer merdiven başından mahzene doğru eğilip telaşla bakar.

HACER
Dur Aslı, görmeden önce bilmen gereken bir şey var!

Hacer titreyen çenesiyle karanlığa doğru sertçe fısıldar.

HACER
O kasanın içindeki utanç yalnız babanın değil, kocanın da boynunda.

Aslı duyduğu itirafla kilitteki elini çekmeden donakalır.

ASLI
Cem bu işin neresinde teyze, neyi saklıyorsunuz benden?

Aslı aralanan sandıktaki sarı senet yığınını kavrar.

ASLI (DIŞ SES)
Herkes susmuş, kocam bile beni satmış.

32. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Aslı paslı pirinç anahtarı sandığın kilit yuvasında tek hamlede çevirir.

ASLI (DIŞ SES)
Annemin sustuğu her şey bu kilidin ardında.

Aslı gıcırdayan sandık kapağını kaldırırken gözlerini karanlık dibe odaklar.

ASLI
On beş yıldır saklanan günahlar şimdi ortaya çıkacak.

Aslı sandığın dibindeki sararmış evrak destesini iki eliyle kavrar.

2. SÜREKLİ

Cem taş merdivenlerin eşiğinde durup mahzene doğru eğilir.

CEM
O sandığı açmaman gerekiyordu Aslı.

Aslı sırtını kapıya dönüp kağıtları hızla göğsüne bastırır.

ASLI
Geceleri merdiven basamağını sayarak inme huyun hiç değişmemiş Cem.

Cem basamaklardan ağır adımlarla inerek Aslı'nın omzuna doğru yaklaşır.

CEM (DIŞ SES)
Sana ait olmayan şeyleri karıştırmayı bırak artık.

Cem gergin bir suçlulukla Aslı'nın elindeki kağıtlara dikilir.

CEM
O kağıtlar sadece geçmişin borcu, seninle ilgisi yok.

3. SÜREKLİ

Aslı evlilik borç senedini Cem'in göğsüne doğru sertçe uzatır.

ASLI (DIŞ SES)
Benim çeyizimin ipoteği nasıl benimle ilgili olmaz?

Aslı çenesini dikleştirip Cem'in yüzüne hesap soran gözlerle bakar.

ASLI
Sevim'e verdiğin sözün bedelini bana ödetmişsin.

Cem bakışlarını kaçırıp başını taş duvara doğru çevirir.

CEM
Mecburdum, konağın haciz kararını başka türlü durduramazdım.

Aslı senedi iki eliyle açarak altındaki ıslak imzayı gösterir.

ASLI (DIŞ SES)
Düğün sabahı attığın o imza şimdi boynuna dolanacak.

İki gölge ampulün altında karşı karşıya durup sessizce gerilir.

ASLI (DIŞ SES)
Yıllarca kardeşimin yalanını değil, senin korkaklığını taşımışım.

4. SÜREKLİ

Aslı parmağını Cem'in imzaladığı ipotek maddesinin tam üstüne bastırır.

ASLI (DIŞ SES)
Bak buraya! Hangi onurdan bahsediyorsun sen?

Aslı nemli gözlerindeki öfkeyle Cem'in gözlerinin içine bakar.

ASLI
Mahalle bu gece senin onurunu değil, bu imzayı konuşacak.

Cem dudaklarını aralasa da tek bir kelime fısıldayamaz.

İmzalı borç senedi açık sandığın kenarında tek başına durur.

33. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık mühürlü boşanma protokolünü tahta masaya fırlatır.

TARIK (DIŞ SES)
İmzanı at, bu mahallede adın bir daha geçmesin.

2. SÜREKLİ

Tarık öne eğilerek mahallenin kovma kararını fısıldar.

TARIK
Aslı'dan boşanıp gideceksin Cem; esnafın yüzüne bakacak hâlin kalmadı.

Cem suçlulukla kısılan gözlerini dikleştirip dik durmaya çalışır.

CEM
Bizim evliliğimizin hesabını kahve köşesinde sana vermeyeceğim Tarık.

Tarık arkadaki kalabalığı işaret edip Cem'i açıkça tehdit eder.

TARIK
Bunu ben değil, arkandaki esnaf istiyor; o kapıdan kovulmadan çık.

Tarık tükenmez kalemi evrakın tam üzerine vurur.

TARIK (DIŞ SES)
Yıllardır o konakta tek lokma ekmeği hak etmedin.

3. SÜREKLİ

Cem kalemi kenara iterek imza atmayı açıkça reddeder.

CEM
Sevim'in yalanlarıyla hazırladığınız o kâğıda tek çizik atmam.

Cem ayağa kalkıp heyetin baskısını beden diliyle püskürtür.

CEM
Aslı'nın yüzüne bakmadan hiçbir yere adım atmıyorum.

Tarık alaycı gülüşünü dondurup şantaj kartını sessizce

hatırlatır.

TARIK
Eski dükkânın borçlarını kimin ödediğini unutuyorsun damat bey.

Cem masadaki evrakı avuçlayarak yırtacakmış gibi havaya kaldırır.

CEM (DIŞ SES)
Beni korkutamazsınız, bu paçavrayı önünüze fırlatırım!

Cem kâğıttaki gizli borç maddesini fark edip sarsılır.

CEM
Bu... Bu benim düğün gecesi imzaladığım senet...

4. SÜREKLİ

Tarık kurnazca gülümseyerek Cem'in köşeye sıkışmasını izler.

TARIK
Yırtarsan haciz doğrudan o çok sevdiğin karına gider.

Cem yırtmak üzere olduğu kâğıdı masaya yavaşça bırakır.

Konağın demir kapısından onları izleyen Aslı'nın varlığı belirir.

ASLI (DIŞ SES)
Bütün bu rezilliğin bedelini yine bana ödetecekler.

Cem başını önüne eğerek mahalle heyetine teslim olur.

CEM
Aslı'ya bir şey olmasına izin veremem...

Cem titreyen parmaklarıyla kalemi yeniden eline alır.

CEM (DIŞ SES)
Hepsini kabul ediyorum, yeter ki konağa dokunmayın.

34. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GECE

Aslı titreyen dudaklarını birbirine bastırarak aşağıya bakar.

ASLI
Bütün sokak kapımıza yığılmış suskunluğumuzu bekliyor.

Aslı paslı ferforje korkuluğu kavrayıp parmaklarını sıkar.

Aslı boş avluya bakarken omzunu geriye atar.

ASLI (DIŞ SES)
Kaçacak tek bir köşe bile bırakmadılar bize.

2. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Cem balkonun ahşap kapı eşiğinde duraksar.

CEM (DIŞ SES)
Yine o eski hırkana sığınmışsın Cem.

Cem suçluluk dolu bakışlarını Aslı'nın sırtına odaklar.

CEM
Korktuğum için sustum Aslı, senin için sustum.

Aslı arkasındaki ayak sesine rağmen başını çevirmez.

ASLI
Beni korumak için mi mahalleye kurban verdin?

Cem kısık bir sesle söze başlar.

CEM
Tarık'ın elindeki kâğıdı imzalamasam bizi kovacaklardı.

3. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GECE

Aslı öfke yerine derin bir acıyla Cem'e döner.

ASLI
Kovulmaktan korktuğun konak zaten senin değildi.

Cem mahalledeki yenilgisini kabullenip başını eğer.

CEM
Haklısın, ben bu kapının
emanetçisi bile olamadım.

Aslı ortak çaresizliklerini ilk defa fısıltıyla onaylar.

ASLI
İkimiz de aynı yalanın içinde
çürüdük.

Cem gözlerindeki yaşları gizlemeden Aslı'ya bakar.

CEM
Bana son bir kez inanmanı
isteyemem artık.

İki siluet aralarındaki mesafeyi bir adım azaltır.

4. SÜREKLİ

Aslı sol parmağındaki ince alyansı yavaşça çıkarır.

ASLI (DIŞ SES)
Bu yüzük artık sadece başkalarının
ayıbını örtüyor.

Aslı soğuk metal yüzüğü Cem'in açık avucuna bırakır.

CEM (DIŞ SES)
Bunu benden alma, nefesim kalmaz.

Cem avucundaki yüzüğe bakıp yutkunur.

CEM
Affet beni Aslı, kurtaramadım
bizi.

Aslı yüzüğü teslim ettikten sonra arkasını döner.

ASLI
Kimi kurtaracağını artık o
kilerdeki sandık söylesin.

35. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Sevim alaycı bir gülümsemeyle kapıya bakar.

SEVİM
Bitti Aslı. Buraya kadarmış.

Sevim salonun çift kanatlı kapısını ardına kadar iter.

SEVİM
Bu kapı senin yüzüne bir daha açılmamak üzere kapanacak.

Sevim salonun merkezinde dimdik durur.

SEVİM
Mahalle artık kimin kimi sırtından vurduğunu öğrendi.

2. SÜREKLİ

Sevim elindeki boş valizi Aslı'nın ayaklarının dibine atar.

SEVİM
Kıyafetlerini topla; babamın konağında bir yabancıya yer yok.

Aslı yerdeki valize soğukkanlılıkla gözlerini diker.

ASLI
Çocukken de yenileceğini anlayınca sesini böyle yükseltirdin Sevim.

Sevim işaret parmağını Aslı'nın göğsüne doğru uzatır.

SEVİM
Hâlâ o dik başlı tavırların, hâlâ o sahte gururun!

Sevim konağın yeni sahibesi olduğunu fısıldar.

SEVİM
Artık mühür bende. Bu konağın tek söz sahibi benim.

3. SÜREKLİ

Aslı başını eğmeden Sevim'in gözlerinin içine bakar.

ASLI
Sen ancak sahte kağıtların
arkasına saklanırsın.

Aslı cebindeki paslı anahtarı gizlice avucunda sıkar.

ASLI (DIŞ SES)
Bu duvarların neyi sakladığını sen
bile bilmiyorsun.

Aslı tek adım atarak Sevim'in üzerine yürür.

ASLI
Cem seni kurtaramayacak. Tarık da
o sahte belgelerin de yetmeyecek.

Sevim beklenmedik direnişle bir an duraksar.

SEVİM
Neye güveniyorsun sen hâlâ?

Aslı konağın gerçek sahibini hatırlatacağını söyler.

ASLI
Babamın bu eve koyduğu son
emanete.

4. SÜREKLİ

Sevim dış kapıyı gösterip Aslı'nın üzerine haykırır.

SEVİM
Defol git buradan! Meydanda yüzüne
bakacak kimse kalmadı!

Sevim sokağa çıkarsa Aslı'nın adının silineceğini haykırır.

SEVİM
Bu kapıdan çıktığın an bu sokakta
adını anacak tek bir namuslu insan
kalmayacak.

Aslı avucundaki demir anahtarı sertçe parmaklarına
kilitler.

ASLI (DIŞ SES)
Ben bu kapıdan çıkmayacağım Sevim.

Aslı meydan okuyan bir bakışla kapıya yönelir.

ASLI
Gerçekleri meydana dökmek için
aşağıya iniyorum.

36. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Sevim kapı eşiğinde kollarını kavuşturup alaycı bir tebessümle dikilir.

SEVİM
Hâlâ babamın kilitli konsolunu mu tırmalıyorsun abla?

Aslı konsolun önünde doğrulup başını dikleştirir.

ASLI
Bu evin her çekmecesinde benim de çocukluğum saklı Sevim.

Sevim bir adım öne atılarak suçlayıcı tavırla konuşur.

SEVİM
Sen bu evde artık sadece bir yabancısın, unutuyorsun.

2. SÜREKLİ

Sevim elindeki kilitli çekmece anahtarını havada hafifçe sallar.

SEVİM
Aradığın hiçbir kapıyı açamayacaksın, hepsi bende.

Sevim dudak kenarını kıvırarak üstünlük taslayan bir fısıltı savurur.

SEVİM
Cem bile arkanda durmadı; bu konak artık benim üzerime.

Aslı soluk dikiş izini geren sessiz bir öfkeyle bekler.

ASLI
Babanın konağı sana asla yetmeyecek, biliyorum.

Sevim topuklarını yere vurarak salondan dışarıya doğru uzaklaşır.

SEVİM
Gitmeden önce topla pılını pırtını, fazla vaktin kalmadı.

3. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Aslı çekmecenin kırık kilidini tırnağıyla hafifçe yoklar.

ASLI (DIŞ SES)
Anahtar çekmecede değil, hep başka yerdeydi.

Aslı gözlerini kısarak kütüphane rafındaki izleri inceler.

ASLI
Cem buraya her yaklaştığında titrerdi.

Aslı koyu meşe panelin arkasındaki boşluğa parmaklarını uzatır.

ASLI (DIŞ SES)
Gizlediğin her şey bu duvarda gömülü kaldı.

Aslı gizli oyuktaki nesneyi fark edip hızla soluklanır.

ASLI
Buldum... Tam dediği yerde.

Aslı panelin arasından tozlu gri plastik el diktafonunu kavrar.

4. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Aslı kasetçaların yuvasındaki manyetik siyah şeridi başparmağıyla çevirir.

ASLI (DIŞ SES)
Kendi sesinle kurduğun tuzağa kendin düştün.

Aslı kasetin üzerindeki silik kurşun kalem yazısını okur.

ASLI
Düğün gecesi... Demek her şeyi kaydetmiştin.

Cem kapı eşiğinde belirip omuzlarını düşürerek içeriye bakar.

CEM
Aslı... Onu eline alma, lütfen konuşalım.

Aslı elindeki diktafonu saklamadan dimdik Cem'e çevirir.

ASLI
Konuşacak hiçbir şeyimiz kalmadı Cem; şimdi sen dinleyeceksin.

37. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Aslı kütüphane rafındaki sahte ahşap kapağı hızla yana çeker.

ASLI
Bütün bu yalanların bittiği yer burası işte.

Aslı rafın gizli boşluğundaki gri kasetçaları parmaklarıyla kavrar.

Aslı salon kapısından gelen gölgeye doğru hızla döner.

ASLI
Geldin demek, kaçamayacağını biliyordun.

2. SÜREKLİ

Sevim kapı eşiğinde kollarını kavuşturup alaycı bir tavırla güler.

SEVİM
Neyi arıyorsun Aslı, bu evde sana ait tek bir çöp yok.

Aslı kasetçaları arkasına saklayarak dik bir duruş alır.

ASLI
Kendi sesinden bu kadar mı korkuyorsun kardeşim?

Sevim konağın hanımı olduğunu hatırlatarak Aslı'nın üzerine yürür.

SEVİM
Babam o sediri bana bıraktı, senin yerin kapının dışı.

Sevim sehpanın üzerindeki aile fotoğrafını devirip yere fırlatır.

3. SÜREKLİ

Aslı çenesini dikleştirip kasetçaların oynat tuşuna sertçe basar.

ASLI
O zaman mahalleye bunu kendin anlatırsın artık.

Gri kasetçaların içindeki manyetik şerit dönerek ses

kaydını başlatır.

Sevim kasetteki kendi sesini duyunca şaşkınlıkla geriye çekilir.

SEVİM
Kapat şunu! Nereden buldun o pisliği!

Tarık salonun açık kanatlı kapısında endişeli adımlarla belirir.

TARIK
Sevim ne oluyor burada, sesiniz meydana taştı.

Aslı kumpas itiraflarını dinlerken gözlerini Sevim'in üzerine diker.

ASLI
Ortakların da geldi Sevim, herkes dinlesin rezilliğinizi.

4. SÜREKLİ

Sevim kasetçaları kapmak amacıyla öfkeyle öne doğru hamle yapar.

SEVİM
Ver onu bana, o konak benim hakkım!

Aslı ses kaydını göğsüne bastırıp geri adım atmayacağını gösterir.

ASLI
Bana ait olan onuru çiğneyemeyeceksin artık.

Aslı şeridi sarılmış gri plastik kasetçaları titreyen avucunda sıkar.

38. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Cem çökmüş vaziyette dururken Aslı tepesinde hareketsiz gölge gibi yükselir.

ASLI
Bana bak Cem.

Cem kızarmış gözlerini güçlükle kaldırıp suçlulukla yukarı bakar.

CEM
Yüzüne bakacak cesaretim kalmadı Aslı.

Aslı çenesindeki soluk dikiş izini geren katı bir ifadeyle bekler.

ASLI
O cesareti bu konağa imza atarken bulmuştun.

2. SÜREKLİ

Cem titreyen sesiyle konağın üzerindeki gizli ipoteği itiraf eder.

CEM
Tarık her şeyi biliyordu, borcu konağın üstüne yıktılar.

Cem avuçlarını dizlerine bastırıp parmaklarını hırkasına geçirir.

CEM (DIŞ SES)
Korkudan sustum, seni de bu enkaza sürükledim.

Cem her şeyi mahvettiğini söyleyip yenilgiyle başını eğer.

CEM
Biz bittik Aslı, hiçbir şey kurtulamaz artık.

Aslı tepki vermeden kocasının itirafını sessizce dinler.

3. SÜREKLİ

Aslı ağır adımlarla Cem'in oturduğu koltuğun yanına oturur.

ASLI
Evlendiğimiz gün taktığın kravat bile emanetti Cem.

Aslı elini Cem'in soğuk parmaklarının üzerine sakince koyar.

Cem şaşkınlıkla gözlerini aralayıp Aslı'nın yüzüne bakar.

CEM
Bana dokunabiliyor musun hâlâ?

Aslı başını kocasının omzuna yaslayıp boşluğa gözlerini diker.

ASLI
Korkak bir adamsın ama benim kocamsın.

Cem omzundaki ağırlıkla rahatlayıp derin bir nefes bırakır.

CEM
Bizi bu evden atacaklar sanmıştım.

4. SÜREKLİ

Aslı başını kaldırmadan kısık ama çelik gibi bir fısıltıyla konuşur.

ASLI
Kimse bizi buradan çıkaramaz Cem.

Aslı kurban sanıldıklarını ancak bedeli birlikte ödeteceklerini fısıldar.

ASLI
Beni kurban sanıyorlardı Cem, ama bu konağın bedelini ikimiz birlikte ödeteceğiz.

Cem karısının kararlılığı karşısında ürpererek donakalır.

CEM
Aslı... ne yapacaksın?

39. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı kasetçaların gövdesini parmaklarıyla sıkıca kavrar.

ASLI (DIŞ SES)
Babanın gerçek sesi burada saklı.

Aslı dik boynuyla çift kanatlı kapı eşiğinde durur.

ASLI
Bu kapıdan içeri suçsuz olarak girmedim, ama haklı çıkacağım.

Aslı açık kanadın pervazına elini dayar.

ASLI
Şimdi herkes payına düşen utancı dinleyecek.

2. SÜREKLİ

Sevim zafer dolu bir tebessümle salondakilere konuşur.

SEVİM
Konağın asıl sahibi bellidir; sokaktan gelen hakkını arayamaz.

Sevim gümüş çay kaşığını tabağın kenarına vurur.

SEVİM
Çayını bile usulünce içmeyi öğrenememiş birine acıyacak değiliz.

Sevim omuz üstünden salon kapısına doğru kibirle bakar.

SEVİM
Hala eşikte bekliyor, içeri adım atmaya cesareti kalmadı.

Sevim'in dudağındaki alaycı çizgi aniden kaskatı kesilir.

SEVİM
O elindeki şey de ne?

3. SÜREKLİ

Aslı salonun ortasına doğru bir adım atar.

ASLI
Korktuğun şey Sevim; babamın
sessiz kaldığı gecenin şahidi.

Sevim gergin gözlerini Aslı'nın elindeki cihaza kilitler.

SEVİM
O kaset çoktan imha edildi, yalan
söylüyorsun!

Aslı teybi havaya kaldırıp kaset yuvasını gösterir.

ASLI (DIŞ SES)
Tarık'ın sana getirdiği kopya
sahteydi; orijinali hep bendeydi.

Aslı masanın başına geçip heyetin önüne dikilir.

ASLI
Miras kime kaldı sanıyordunuz?
Yalanı en iyi söyleyene mi?

Aslı soğuk bir kararlılıkla Sevim'e bakar.

ASLI
Gözlerini kaçırma abla, bu sesi
sen de iyi tanırsın.

4. SÜREKLİ

Aslı teybi meşe masanın tam ortasına bırakır.

Sevim nefesini tutarak dehşetle arkasındaki duvara çekilir.

SEVİM
O düğmeye basarsan bu konaktan
diri çıkamazsın Aslı!

Aslı'nın işaret parmağı teybin oynat tuşuna basar.

ASLI (DIŞ SES)
Ben zaten ölü sayıldım; şimdi sıra
sizde.

40. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Aslı başını kaldırıp doğrudan objektife dik bakar.

ASLI
Kaçacak yeriniz kalmadı.

2. SÜREKLİ

Sevim dudak bükerek kapı pervazına yaslanır.

SEVİM
Babanın mirası dedikoduyu kaldırmaz abla, bilmez misin?

Tarık ceketinin eteğiyle gözlük camını siler.

TARIK
Bu konakta senin imzan değil, kanun geçerli Aslı.

Tarık gözlüğünü takıp öne bir adım atar.

TARIK
Yarın o kaseti teslim etmezsen mahkemede adın bile okunmaz.

Sevim arkasındaki kanatlı kapıyı yavaşça çeker.

SEVİM
Dışarıya ses çıkmasın, aile meselesi sonuçta.

3. SÜREKLİ

Aslı kasetçaları cepten çıkarıp masaya bırakır.

ASLI
Bunu iyi dinle Tarık.

Tarık masadaki cihaza bakıp geri sendeler.

TARIK
Onu nereden buldun sen?

Aslı parmağıyla oynat düğmesine sertçe basar.

Aslı gözünü kırpmadan Tarık'a bakar.

ASLI
Kendi sesini tanırsın herhalde.

Tarık duvara vuran gölgesiyle hareketsiz kalır.

TARIK
O bant sahte, hiçbir mahkeme bunu kabul etmez!

Aslı dönen kaset şeridinin üzerine elini koyar.

4. SÜREKLİ

Aslı ses düğmesini sonuna kadar çevirir.

ASLI
Mahkeme değil, mahalle dinleyecek.

Sevim'in yüzündeki alaycı gülüş silinir.

SEVİM
Bunu yapamazsın, soyadımızı yerin dibine sokamazsın!

Sevim titreyen eliyle kapı mandalına uzanır.

Aslı kapıya doğru kararlı bir adım atar.

ASLI
Sen bu soyadını Cem'in borçlarına satarken düşünecektin.

Aslı kasetçaları kavrayıp kapının önüne dikilir.

ASLI
Yarın o avluda ya susup oturacaksın ya da bu mahalle senin ne sattığını dinleyecek.

41. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Aslı sahte mührü masaya çarpar.

ASLI
Bunu Sevim'le hazırladınız, inkar etme.

Aslı loş ışıkta dik bakar.

ASLI
Yıllardır babamın kuyusunu kazarken de böyle sessizdin.

Tarık kağıda uzanırken duraksar.

TARIK
O kağıt senin sandığın şey değil Aslı.

2. SÜREKLİ

Tarık gözlüğünü düzeltip süzer.

TARIK
Babanın borç batağını kapatan bendim, unuttun mu?

Tarık mühür izini kazır.

TARIK (DIŞ SES)
Bu mühür sahte olsa bile mahkeme aslını sorar.

Aslı kiler kapısını kapatır.

ASLI
Mahkeme değil, bu gece mahalle karar verecek.

Tarık başını kaldırıp bakar.

TARIK
Beni buraya gömmeye gücün yetmez.

3. SÜREKLİ

Aslı şartını fısıldar.

ASLI
Sevim'i satacaksın. Yoksa kaset yarın meydanda döner.

Aslı taslağı avucuna toplar.

ASLI (DIŞ SES)
Kardeşini harcamak senin için bu kadar kolay mı?

Tarık başını öne eğer.

TARIK
Sevim kendi ipini çoktan çekti zaten.

Tarık kararı onaylar.

TARIK
Haberin yönü değişecek. Gazete seni haklı çıkaracak.

Aslı fermuara doğru bakar.

ASLI
Yarın balkona çıkınca tek kelime bile yalan istemiyorum.

4. SÜREKLİ

Tarık ses cihazını kapatır.

TARIK
Anlaştık Aslı. Her şey bitti artık.

Aslı başını öne eğer.

ASLI
Bittiğini sandığın an yanılacaksın Tarık.

Tarık basamaklara yönelir.

TARIK
Balkonda görüşürüz o zaman.

Masadaki tozlu leke aydınlanır.

42. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Aslı mühürlü tapuyu küpeşteye sertçe bırakır.

ASLI
Bütün mahallenin sustuğu yalan burada bitiyor!

Aslı gergin bakışlarını aşağıdaki avluya diker.

ASLI
Yıllardır sırtıma yüklediğiniz o sahte utancı size iade ediyorum.

Aslı balkonun iki kanadını ardına kadar iter.

ASLI
Bu kapı bir daha bu ailenin günahlarına kapanmayacak.

2. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Sevim çenesini kaldırıp balkona hırsla bakar.

SEVİM
Sen o konakta yabancısın, babamın adını kirletemezsin!

Cem Sevim'in omzu üzerinden yukarıya kaçamak bakar.

CEM
Yeter Sevim, sus artık, haklı olduğunu sen de biliyorsun.

Sevim elindeki kâğıdı hırsla ikiye büker.

SEVİM (DIŞ SES)
Sen hep böyle köşeye çekilip korkudan titrerdin Cem!

Cem gözlerini kaçırıp yanağındaki lekeyi ovuşturur.

CEM
O dikiş izi benim yüzümden kaldı, inkâr edemem.

3. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Hacer kapı eşiğinde ağır adımlarla belirir.

HACER
Vakti geldi kızım, babanın sakladığı yükü dök ortaya.

Hacer meşin defteri Aslı'nın eline bırakır.

HACER (DIŞ SES)
Kırk yıldır göğsümde sakladım, hakkını kimseye ezdirme.

Aslı defterin sarı sayfasını öfkeyle açar.

ASLI
Babamın el yazısıyla Cem'in tefeci borcu tek tek yazılı!

Hacer avludaki kalabalığa doğru başını sallar.

HACER
Kızın tek kuruş suçu yok, asıl hırsız aşağıda duruyor!

Aslı defteri havaya kaldırıp avluya gösterir.

ASLI
Görün! Masum sandığınız o ailenin gerçek onursuzluğunu görün!

4. SÜREKLİ

Aslı avluya doğru nefretle ve haykırarak bakar.

ASLI
Cem'in kumar borcunu babam benim çeyizimle, haklarımla ödedi!

Aslı ferforje demire asılıp dimdik dikilir.

Aslı mühürlü tapuyu mermer mülkiyete yapıştırır.

ASLI (DIŞ SES)
Bu konağın gerçek ve tek sahibi benim!

Mühürlü tapu evrakı rüzgârda titreyerek durur.

43. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı omuz üstünden Cem'e küçümseyen sert bir tavırla odaklanır.

ASLI
Bütün mahalleye rezil olduktan sonra mı geldin Cem?

Cem titreyen dudaklarıyla bastırılmış öfkesini Aslı'nın yüzüne yöneltir.

CEM
Sen o balkondan yalnızca hakikati değil, benim şerefimi de döktün sokağa.

Cem yumruklarını sıkarak yıpranmış gömlek manşetini öfkeyle çekiştirir.

CEM (DIŞ SES)
Eski bir hırkayla konakta dolaşan bendim, suçlu muamelesi gören de ben.

2. SÜREKLİ

Cem kırılan onurunun acısıyla boğuk ve hırçın tonda konuşur.

CEM
Sen Sevim'i yeneceksin diye benim adımı sokak köpeği yaptın.

Cem kapı eşiğinde dengesini toparlamaya çalışarak bir adım ilerler.

CEM
Bu konakta bana ayrılan tek yer hep kapı dipleri oldu zaten.

Aslı çenesindeki dikiş izini geren katı bir tebessüm takınır.

ASLI
Çünkü kapıda beklemeyi sen seçtin, içeri girmeyi hiç göze alamadın.

Cem'in titreyen omzu arkasından Aslı'nın duygusuz duruşu netleşir.

ASLI
Korkaklığının faturasını yıllarca bu konağın kadınlarına kestin Cem.

3. SÜREKLİ

Aslı mühürlü tapuyu ve itiraf defterini sehpaya sertçe çarpar.

ASLI (DIŞ SES)
Oku. Babanın el yazısıyla kimin ne kadar borçlu olduğunu gör.

Aslı ses tonunu yükseltmeden tavizsiz gerçekleri sıralar.

ASLI
Sevim'in sahte senedi değil bu. Babanın sakladığı gerçek tapu ve defter.

Cem pencere önündeki gölgesinde omuzları düşerek ufalanır.

CEM
Yıllarca bildiğin halde susmuşsun... Hepimizden saklamışsın.

Cem'in suçluluk taşıyan bakışları utançla yere kayar.

CEM
Ben senin kardeşin değil miydim Aslı? Bu kadar mı ucuzdum senin için?

Aslı kabanının yakasını düzelterek Cem'in üzerindeki otoritesini pekiştirir.

ASLI
Kardeşlik bu koca çatının altında, babamın öldüğü gün bitti.

4. SÜREKLİ

Cem son gurur kırıntısıyla gözlerini kaldırıp Aslı'ya dikilir.

CEM
Sen sadece mirası almadın, benim adımı da çiğneyip geçtin.

Cem sehpada duran mühürlü tapu evrakına dokunmaktan çekinir.

CEM (DIŞ SES)
O kâğıt seni kurtarır belki, ama vicdanını asla temize çıkarmaz.

Aslı hiçbir merhamet belirtisi göstermeden Cem'in gözlerine bakar.

ASLI
Vicdan değil adalet Cem. Artık bu konakta yalnızca benim borcum bitti.

Cem çıkış kapısının eşiğinde kaskatı durup son sözünü söyler.

CEM
Beni bütün mahalleye satın aldığın bir borçlu gibi fırlatıp attın Aslı.

44. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Aslı çenesini yukarı kaldırarak dik durur.

ASLI
Mahalle duydu Cem. Şimdi herkes kimin gaspçı olduğunu biliyor.

Cem omzunu düşürerek öne bir adım atar.

CEM
Biliyorum. Ama o kapı kapandıktan sonra kimse yok burada.

Cem bakışlarını kaldırıp Aslı'nın gözlerine odaklar.

CEM
On iki yıldır bu salonda sadece senin adını sustuk.

2. SÜREKLİ

Aslı sırtını ahşap kapı pervazına yaslar.

ASLI
Sustuğun için o mektuplar yakıldı, sustuğun için evlatlık dediler bana.

Cem derin bir soluk vererek başını eğer.

CEM
Korktum Aslı. Babanın konağı yakarım dediği o gece gerçekten korktum.

Cem'in titreyen sağ eli havaya kalkar.

CEM (DIŞ SES)
Korkak bir adamın sevgisine inanmak zorunda değilsin.

Aslı boynunu gererek yaklaşan ele bakar.

ASLI
Bana dokunma hakkını o tapuyu masaya bıraktığın an kaybettin.

3. SÜREKLİ

Cem parmak uçlarıyla dikiş izine dokunur.

CEM (DIŞ SES)
Bu iz... Düşüp ağladığında yine sadece ben vardım yanında.

Cem fısıltıyla dudaklarını aralayıp bakar.

CEM
Sevim ne yaparsa yapsın, benim suçum seni koruyamamak oldu.

Aslı bakışlarındaki gerginliği hafifçe düşürür.

ASLI
Kendini aklayamazsın Cem. Ama bana yalan da söylemedin.

Cem elini çekmeden başını öne büker.

ASLI (DIŞ SES)
Git dersen bu gece mahalleden çıkarım, bir daha adımı duymazsın.

İki karakter sarı ışık önünde durur.

4. SÜREKLİ

Aslı'nın yanındaki parmakları titremeye başlar.

ASLI (DIŞ SES)
Gitmeni isteseydim o defteri avluda yüzüne fırlatırdım.

Cem Aslı'nın elini kavrayıp avucunda tutar.

CEM (DIŞ SES)
O zaman bırak bu yükü beraber taşıyalım.

Aslı Cem'in gözlerine gözlerini ayırmadan bakar.

ASLI
Yalnız bir şartla. Kardeşimin yalanına bir daha boyun eğmeyeceksin.

Cem nemli gözleriyle kararlı bakar.

CEM
Eğmeyeceğim. Artık konağın da bu canın da sahibi sensin.

45. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Sevim elindeki paslı anahtarı kapı kilidinde sessizce iki tur çevirir.

Sevim kapı deliğine eğilip alaycı bir gülümsemeyle odaya fısıldar.

SEVİM
Bütün mahalleye anlattığın o masal burada bitti Hacer Hanım.

Sevim anahtarı cebine atıp kilitli kapının önünde dikilir.

SEVİM
O tülbentin arkasına sakladığın yalanların bedelini ödeyeceksin.

2. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU

Hacer kapının kilitlendiğini anlayınca içeriden tokmağı sertçe sarsar.

HACER
Aç şu kapıyı Sevim, günahın boynunu aşacak!

Hacer kataraktlı gözlerini kısarak kapı çatlağına doğru yalvarır.

HACER
Sen bu konakta büyürken suyunu ben taşıdım, etme kızım.

Sevim başını iki yana sallayıp tehditkâr bir ifadeyle kaşlarını çatar.

SEVİM
O suyu Aslı'nın hakkını çalmak için taşıdın sen!

Sevim cebinden çakmağı çıkarıp ritmik bir sesle kapağını açıp kapatır.

SEVİM (DIŞ SES)
Bak bakalım o kilitli kapının altından duman sızıyor mu.

3. SÜREKLİ

Hacer itirafını asla geri almayacağını söyleyip sırtını kapıya yaslar.

HACER
Beni yaksan da Aslı gerçeği biliyor, susturamazsın!

Sevim kapının pervazına vurarak konağı ateşe vermekle tehdit eder.

SEVİM
Aslı o defteri okumadan bu ahşap tavan başınıza inecek.

Hacer dehşet içinde titreyen ellerini tülbendinin ucuna götürür.

HACER
Babanın kemiklerini sızlatacaksın, yapma bunu bu eve.

Hacer romatizmalı şiş parmaklarıyla kapı aralığından dışarı uzanmaya çalışır.

HACER
Bırak çıkayım, mahalleye tek kelime etmeyeceğim!

Sevim geri adım atmadan kapının önünde devasa bir gölge oluşturur.

SEVİM
Mahalle artık senin yalanlarına değil benim kanıma inanacak.

4. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Sevim yüzünü kapı tahtasına dayayarak son sözünü fısıldar.

SEVİM
Bu kapıdan sadece birinizin ölüsü çıkacak Hacer Hanım.

Hacer içeride kilitli kalmanın çaresizliğiyle nefesini dışarı bırakır.

HACER
Aslı yetişmezse bu kız hepimizi diri diri gömecek...

Sevim cebindeki kiler anahtarını sıkıp koridorda kararlılıkla döner.

SEVİM (DIŞ SES)
Sıra Aslı'da.

46. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Aslı iptal evrakını ahşap masanın üzerine sertçe vurup bırakır.

ASLI
Bitti. Sevim'in bu konaktaki yetkisi şu an düşüyor.

Aslı başını kaldırıp meydan okuyan bir bakışla Cem'e bakar.

ASLI
O kalemi eline alacaksın Cem. Ya benimlesin ya da onunla.

Cem Aslı'nın omzu ardından masadaki fesih evrakına gözlerini diker.

CEM
Sevim bunu öğrenirse bütün mahalleyi yakar, biliyorsun değil mi?

2. SÜREKLİ

Cem suçluluk dolu kısık bakışlarıyla tereddüt edip bir adım geriler.

CEM
Sen hep böyle kestirip atarsın, çocukken de sofrayı terk ederdin.

Aslı Cem'in omzu üzerinden tek hamlede kapağı açık kalemi uzatır.

ASLI
Çünkü o sofrada hep birimizin hakkı yeniyordu. İmzala.

Konağın dış demir kapısında duran mahalleli avludaki bu ortaklığı izler.

Aslı gergin boyun kaslarıyla Cem'e doğru tek bir adım yaklaşır.

ASLI
Babamın günahını taşımaktan yorulmadın mı sen?

3. SÜREKLİ

Cem uzatılan dolma kalemi Aslı'nın elinden kararlı şekilde çeker.

CEM
Yoruldum Aslı. En çok da susmaktan yoruldum.

Cem masaya doğru eğilerek ilk imza boşluğuna odaklanır.

CEM
Bunu imzaladığım an Sevim'in tek kuruşu kalmayacak.

Cem Sevim'in vekâlet iptal kutucuğuna ilk ıslak imzayı atar.

CEM
Hepsini geri alacaksın. Bütün hakkını.

Aslı Cem'in omzu üzerinden kalemi hızla parmaklarının arasına alır.

ASLI
Sıra bende.

Aslı Cem'in imzasının hemen yanına kendi imzasını bastırarak çizer.

ASLI
Artık iki varis var bu kâğıtta. Sevim yok.

4. SÜREKLİ

Aslı başını kaldırıp konağın balkonundaki boşluğa soğukça meydan okur.

ASLI
Hacer teyzeyi o odaya kitlemenin bedelini ödeyecek.

Cem derin bir soluk vererek geriye doğru hafifçe çekilir.

CEM
Banka hesapları bloke olunca doğrudan buraya gelecek.

Masadaki kâğıtta Sevim'in adının altında iki düşman imza yan yana parlar.

İki karakter masanın iki ucunda dimdik birbirine dönük durur.

ASLI
Gelsin. Kapıda bekliyorum.

47. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Aslı taş duvara yaslanıp kısık bakışlarını karanlığa diker.

ASLI
Beni buraya çağırdın Tarık.
Karşılığında ne istiyorsun?

Tarık mahzen kapısının eşiğinde durup Aslı'yı tartar.

TARIK
Sevim yukarıda avluyu topluyor.
Fazla vaktimiz yok.

Tarık montunun fermuarını yavaşça aşağıya çeker.

TARIK
Babanın o kasadan sakladığı tek
şey itiraf defteri değildi.

2. SÜREKLİ

Tarık gözlüğünü tek parmağıyla hafifçe yukarı iter.

TARIK
Eski daktilo sesini hatırlarsın,
baban yazarken asla odaya almazdı.

Aslı çenesini yukarı kaldırıp gözlerini kısar.

ASLI
Lafı dolandırma. Kardeşimin sana
ne vaat ettiğini biliyorum.

Tarık montunun iç cebindeki sararmış evraka uzanır.

TARIK (DIŞ SES)
Sevim bana boş bir vekâlet teklif
etti, bense asıl kütüğü aldım.

Aslı taş duvarın koyu gölgesinde bir adım ilerler.

ASLI
Sen daima kazananın yanında saf
tutarsın Tarık.

3. SÜREKLİ

Tarık katlanmış kütük suretini Aslı'ya doğru uzatır.

TARIK (DIŞ SES)
Oku bunu. Sevim'in neden bu kadar delirdiğini anla.

Aslı belgedeki satırları hızla okur.

ASLI
Bu imkânsız... Kütükte adı sonradan silinmiş.

Aslı parmağını yanık mor mührün üzerinde gezdirir.

Tarık dudak kenarını bükerek başını yana eğer.

TARIK
Kasadaki o yangını Sevim çıkarttı; bu kağıdı yok edemedi.

Aslı kağıdı göğsüne doğru bastırıp dikleşir.

ASLI
Bu mahalle otuz yıldır bir yalana secde etmiş.

4. SÜREKLİ

Aslı soğuk ve keskin bir tebessümle bakar.

ASLI
Şimdi o balkona çıkıp kardeşimin hükmünü bitireceğim.

Tavandaki çıplak sarı ampul rüzgarla hafifçe sallanır.

Aslı yanık kütük belgesini kabanının cebine sokar.

ASLI (DIŞ SES)
Onurunu kaybetmiş bir hanedan sadece taştan ibarettir.

Tarık merdiven basamaklarına yönelip arkasına dönüp bakar.

TARIK
Yukarı çıktığın an, bu mahallede geri dönüş kalmaz Aslı.

48. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Sevim balkon demirlerine abanıp öfkeyle haykırır.

SEVİM
Haddinizi bilin! Bu kapıdan bir lokma ekmek girmeyecek!

Sevim tırnaklarını paslı ferforje demire hırsla geçirir.

SEVİM (DIŞ SES)
Konağın asıl sahibi de sözü de benim!

Sevim balkondan aşağıdaki sessiz avluya dikilir.

SEVİM
Babanızın sofrası bitti, artık benim kanunum işler.

2. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık kameranın odak halkasını dikkatle çevirir.

Tarık gözlüğünü düzeltip meydandaki kalabalığı süzer.

TARIK
Kayıt açık Sevim. Mahalle artık sadece izliyor.

Tarık konak kapısı önündeki mahalleliye mikrofonu uzatır.

TARIK
Konuşacak mısınız, yoksa suskunluk yetiyor mu?

Tarık balkondaki Sevim'i vizörden hedefler.

TARIK
Balkondan bağırmakla mülk senin olmuyor küçük hanım.

3. SÜREKLİ

Hacer kataraktlı gözlerini kısarak yukarı bakar.

HACER
Konağın ekmeği helaldi; haram kusanın sofrasına oturulmaz.

Hacer şiş parmaklarıyla tülbendini göğsüne çeker.

HACER (DIŞ SES)
Sen o demirleri tutsan da hanım olamazsın Sevim.

Mahalleli kapıdan uzaklaşıp Hacer'in ardına toplanır.

HACER (DIŞ SES)
Kırk yıllık kapıyı kapatan, kendi üstüne kilitler.

Hacer başını iki yana sallayarak fısıldar.

HACER
Yazık. Babanın kemiklerini sızlattın.

Hacer arkasındaki kitleyle konağa sırt çevirir.

4. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Sevim sırt çeviren kalabalığı görüp afallar.

SEVİM
Dönün buraya! Nereye gidiyorsunuz, kimsiniz siz!

Sevim yeşil saten gömleğinin yakasını çekiştirir.

SEVİM (DIŞ SES)
Nefesim daralıyor... Bir kişi bile kalmadı mı?

Sevim balkon kapısının eşiğine geri adım atar.

SEVİM
Aslı yaptı bunu... Hepinizi o zehirledi!

Sevim kenetlenen mahallenin önünde yalnızlaşır.

SEVİM
Beni bu konakta tek başıma bırakamazsınız.

49. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU

Aslı doğrudan karşıya bakıp başını hafifçe kaldırır.

ASLI
Korkunun hükmü bitti Cem, artık saklanmak yok.

Aslı ferforje demirini avucuyla kavrar.

ASLI (DIŞ SES)
Bütün mahalle yukarıya, bu balkona bakıyor.

Cem eşikte durup suçlulukla başını eğer.

CEM
Yıllardır o meydanda yüzüm yoktu Aslı.

2. SÜREKLİ

Cem kısık gözlerini Aslı'nın yüzüne çevirir.

CEM
Beni affetmeni beklemiyorum, hakkım yok.

Aslı sırtı dönük vaziyette aşağı meydanı işaret eder.

ASLI
Bana değil, o insanlara karşı eğdin boynunu.

Cem titreyen dudaklarıyla fısıldayarak suçunu kabul eder.

CEM
Sevim'in yalanlarına sustum, sustukça küçüldüm.

Cem yıpranmış hırkasının ucunu parmaklarıyla sıkar.

CEM (DIŞ SES)
O kış gecesi sustuğum için her şey kül oldu.

3. SÜREKLİ

Aslı sesini yükselterek avluya doğru konuşur.

ASLI
Duyun beni! Bu konağın vebalini sadece bir kişi taşımayacak!

Cem Aslı'nın dimdik duran omuzlarını izler.

CEM
Sen hep bu konağın en cesuruydun Aslı.

Aslı Cem'in suçsuz olduğunu avluya açıkça haykırır.

ASLI
Cem gerçeği teslim etti; sahte senetler Sevim'in elinde patladı!

Cem bir adım öne çıkıp korkuluklara yanaşır.

CEM
Artık kaçmıyorum, yanındayım.

Aslı Cem'in soğuk elini iki avucuyla sarar.

4. SÜREKLİ

Aslı yavaşça başını Cem'in omzuna yaslar.

ASLI
Çok yoruldum Cem, ama bitti.

Cem titreyen kollarını Aslı'nın sırtına dolar.

CEM
Geçti Aslı... Hakkını kimseye çiğnetmeyeceğiz.

İkili sarılmış halde taş balkonda yan yana durur.

50. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Aslı balkon demirini tutarak aşağıdaki kalabalığa bakar.

ASLI
Yıllardır sustuğunuz yalan burada bitti!

Sevim avludan balkona bakarken elindeki sahte belgeyi sıkar.

SEVİM
O kâğıt parçası bu konağın hanımını değiştiremez!

Aslı mühürlü tapuyu havaya kaldırıp avluya gösterir.

ASLI (DIŞ SES)
Kırmızı balmumu babamın mührüdür; sahtesi cebinde kalsın.

2. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Sevim dudak kenarındaki alaycı çizgiyle kalabalığa bağırır.

SEVİM
İnanmayın ona, babamın aklını çalıp aldırdı o mührü!

Tarık montunun cebinden çıkardığı resmi kaydı Sevim'e uzatır.

TARIK
Kendini kandırma Sevim, kütük kaydı savcılıktan az önce geldi.

Tarık kalabalığa dönüp gerçeği itiraf eden cümleyi söyler.

TARIK
Aslı bu konağın tek öz evladıdır, Sevim değil!

Sevim duyduğu cümleyle donup geriye doğru bir adım atar.

SEVİM
Yalan söylüyorsun, beni sen büyüttün bu avluda!

3. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU — GÜNDÜZ

Aslı, Sevim'in bu ailenin kanından olmadığını avluya ilan eder.

ASLI
Babam seni kapıya bırakıldığında aldı, kanımızdan değilsin!

Aslı siyah meşin ciltli defteri demirlerin üzerine vurur.

ASLI (DIŞ SES)
İşte evlatlık bedelinin ödendiği günün hesap defteri!

Sevim konağın dış demir kapısını sertçe çarpıp içeri kaçar.

SEVİM
Bu konak bana ait, kimseye vermem!

Sevim çatı merdivenlerini koşarak tırmanan karanlık bir gölge olur.

SEVİM (DIŞ SES)
Hepinizden hesabını soracağım!

Aslı balkondan kaçan Sevim'in ardından dimdik bakar.

ASLI
Kaçsan da o çatının altı artık sana mülk değil.

4. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Konağın çatı penceresinden avluya doğru kalın siyah dumanlar yükselir.

Tarık yukarıdaki kızıllığı görünce dehşetle bağırıp geri çekilir.

TARIK
Aslı in aşağı, çatı çöküyor!

Aslı balkondan yukarıdaki alevlerin saçtığı kıvılcımlara başını kaldırır.

ASLI
Mirasımı yaksa da adımı yakamaz.

Alevler içindeki siyah meşin hesap defteri çatıdan avlu taşlarına çarpar.

51. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU

Aslı mühürlü tapuyu demir korkuluğun sivri ucuna sertçe vurur.

ASLI
Babanın gerçek mührü bu,
saklayacak yeriniz kalmadı!

Aslı çenesini dikleştirip aşağıdaki mahalleliye dik dik bakar.

ASLI
Otuz yıl sustunuz! Bu konakta
kimin hakkı olduğunu şimdi herkes
görecek.

Aslı ferforje korkulukların arkasında dimdik durarak avluya meydan okur.

ASLI (DIŞ SES)
Artık o fısıltılarınız benim
kapımdan içeri giremez.

2. SÜREKLİ

Sevim elindeki deri bavulla balkonun ahşap kapı eşiğinde belirir.

SEVİM
Balkondan bağırmakla bu koca
aileyi silemezsin abla.

Sevim dudak kenarındaki alaycı çizgiyle sessizce fısıldar.

SEVİM
Çocukken de hep en yüksek
basamakta durup bağırırdın bana.

Aslı arkasını dönmeden Sevim'in suçunu avluya doğru haykırır.

ASLI
Sen bu eşikten adım attığın gün
kardeşliğimiz o çatı katında
bitti.

Sevim parmaklarını deri bavulun sapına öfkeyle kenetler.

SEVİM (DIŞ SES)
Beni kapının önüne koyacak gücün
yok senin.

3. SÜREKLİ

Aslı yüzünü aniden dönüp Sevim'in sahte miras hakkını reddeder.

ASLI
Sahte imzalarla aldığın o payın hesabı bu avluda soruldu Sevim.

Aslı siyah meşin ciltli itiraf defterini Sevim'in göğsüne doğru uzatır.

ASLI
Al bunu! Kendi yalanının külünü avucunda taşı şimdi.

Sevim duyduğu gerçekle donakalır ve geriye doğru sendeler.

SEVİM
O defter yangında yok oldu sanıyordum... Babam bunu sana vermezdi.

Sevim adımlarını geriye atarak taş eşikten salona çekilir.

SEVİM (DIŞ SES)
Bu mahalle beni kovsa da kanım bu duvarlara kazındı.

Aslı balkonda tek başına dikilip avludaki sessizliği dinler.

ASLI
Artık bu evin çatısı da borcu da yalnız benim.

4. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Cem büyük salonun karanlık koridorundan eşiğe doğru adım atar.

CEM
Aslı... Gitmesine gerçekten izin mi vereceksin?

Cem suçluluk dolu gözlerini yerdeki bavula diker.

CEM
Gömleğimin manşetlerini bile onun yüzünden düğümleyemez oldum senelerce.

Aslı kabanının yakasını düzeltip Cem'e soğuk bir emir verir.

ASLI
Kapıyı arkasından kilitleyeceksin Cem. Ya o bavulu atarsın, ya sen gidersin.

Cem titreyen elini meşe kapı koluna yaslayıp durur.

Sevim'in ağzı açık deri bavulu kapı eşiğinde sahipsizce öylece durur.

52. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN TAŞ BALKONU

Tarık gizli savcılık dosyasını taş korkuluğa sertçe çarpar.

TARIK
Bunu savcılığa vermeden önce son kez masaya koyuyorum Aslı.

Tarık gözlüklerinin ardından alaycı ve tehditkâr bir ifadeyle sırıtır.

TARIK
Kardeşini harcadın ama babanın sahte senetleri hâlâ bu dosyada.

Aslı dimdik duruşunu bozmadan gözlerini hedefe kilitler.

ASLI
Her zamanki gibi hep kaybettiğin masaya oturuyorsun Tarık.

2. SÜREKLİ

Tarık elindeki ses kayıt dökümlerini hırsla sallayarak konuşur.

TARIK
Bu kâğıtlar savcıya giderse yetim hakkı yiyen bir hırsız olarak anılırsın.

Aslı balkon kapısının eşiğine adım atıp alanı daraltır.

ASLI
Babanın da nefesi yetmemişti bu kapının eşiğini aşmaya.

Tarık son pazarlık şartını söyleyip çenesini öne uzatır.

TARIK
Hisse devrini imzala, dosyayı da ses kasetlerini de ateşe atayım.

Aslı tek kelime etmeden dudağının kenarıyla alaycı tebessüm eder.

ASLI
Pazarlık bitti Tarık, hüküm çoktan verildi.

3. SÜREKLİ

Aslı resmi savcılık onay mührünü bildiğini fısıltıyla

açıklar.

ASLI
Dosyanın sahte, asıl suç dosyasının bende olduğunu hesaba katmadın.

Tarık tuzağa düştüğünü anlayınca gözlerini kırpıştırıp yutkunur.

TARIK
Ne saçmalıyorsun sen? O kayıtların hepsi bende!

Aslı mühürlü tapuyu ve itiraf defterini balkon boşluğuna uzatır.

ASLI
Bütün mahalle bilsin, bu hanenin asıl hırsızı kimmiş.

Tarık panikle öne atılmak için sağ ayağını savurur.

TARIK
Bırak onları! Aşağıdakilere rezil edeceksin bizi!

Aslı parmaklarını açıp tüm evrakları avluya doğru bırakır.

ASLI
Onur saklanmaz Tarık; dökülür.

4. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — AKŞAM

Kırmızı mühürlü tapu sayfaları avludaki taş zemine saçılır.

Tarık balkon kenarından aşağıya bakarken dehşetle sarsılır.

TARIK
Bittik biz... Herkes her şeyi okuyor şu an.

Aslı kollarını göğsünde kavuşturup meydana hükmeden bir tavır alır.

ASLI
Sen bittin Tarık. Bu konak da bu sokaklar da artık bana ait.

Açık itiraf defterinin mürekkepli satırları rüzgârla ağır ağır çevrilir.

53. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Hacer, titreyen parmağını Sevim'in yüzüne doğru uzatarak kapı eşiğini işaret eder.

HACER
Defol bu evden Sevim, adımızı lekeledin!

Sevim, açık kapı kanadına tutunup eşikte sendeleyerek durur.

SEVİM
Beni kapıya koyacak yüzün mü kaldı senin anne?

Hacer, öfkeyle titreyen çenesini kaldırıp kapıyı gösterir.

HACER
Otuz yıl sustum, senin hırsızlığına değil!

2. SÜREKLİ

Sevim, Hacer'in omzu üzerinden boş salona korkuyla bakar.

SEVİM
Herkesin bildiği yalanı ben mi çıkardım ortaya?

Sevim, dağılmış yakasını toparlamaya çalışırken savunmaya geçer.

SEVİM
Küçüklüğümden beri beni hiç sevmedin zaten.

Hacer, bastonuna yaslanıp diğer eliyle Sevim'in kolunu iter.

Hacer, aile ayıbının ağırlığıyla gözlerini yumup başını sallar.

HACER
Kardeşinin rızkını çalan evladım olamaz benim.

3. SÜREKLİ

Aslı, kabanının yakasını düzelterek salonun eşiğinde dimdik belirir.

ASLI
Vaktin doldu Sevim. Konağı terk ediyorsun.

Aslı, hiçbir duygu kırıntısı göstermeden salondakileri süzer.

ASLI
Mühür de burada, tapu da. Hak sahibini buldu.

Hacer, konağın ağır pirinç anahtarını Aslı'nın avucuna bırakır.

Hacer, suçluluk dolu bakışlarını Aslı'nın gözlerine kenetler.

HACER
Bu evin asıl sahibi hep sendin yavrum.

Aslı, Hacer'in omzu üzerinden dış kapıya doğru bakar.

ASLI
Geç gelen adalet borç kapatmaz Hacer Hanım.

4. SÜREKLİ

Hacer, kapı kanadını dışarı savrulan Sevim'in yüzüne doğru çeker.

HACER
Bir daha bu eşikten içeri adım atmayacaksın!

Sevim, eşiğin ardında çaresiz bir dehşetle donakalır.

SEVİM
Bunu yanınıza bırakmam, mahalleyi başınıza yıkacağım!

Hacer, kapının döküm demir sürgüsünü hızla yuvasına sürer.

Hacer: 'Bu kapı sana bir daha asla açılmayacak.'

HACER
Bu kapı sana bir daha asla açılmayacak.

54. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Aslı titreyen parmaklarını kabanının cebinden çıkarıp havada asılı bırakır.

ASLI (DIŞ SES)
Bitti mi gerçekten?

Aslı dolan gözlerini boş salonda gezdirip soluklanır.

ASLI
Yıllardır bu evin duvarları üzerimize yıkılsın diye beklemişiz.

Cem eşikten adım atıp Aslı'nın yalnızlığına doğru bakar.

CEM
Evin soğuğu hiç değişmiyor, senin de ellerin hep buz gibidir zaten.

2. SÜREKLİ

Cem mahcup bakışlarını yere eğerek fısıltıyla konuşur.

CEM
Kapıyı yüzüne kilitlerken arkamda duramadım. Korktum Aslı.

Aslı yorgun çehresini çevirip Cem'in yüzündeki suçluluğu süzer.

ASLI
Korktuğun şey Sevim değildi Cem. Kendi sessizliğindi.

Cem hırkasının kolunu çekiştirip bir adım öne atar.

CEM (DIŞ SES)
O kaset ortaya çıktığından beri yüzüne bakacak yüzüm kalmadı.

Aslı konsolun kenarına tutunarak ayakta kalmaya çabalar.

3. SÜREKLİ

Cem çatık kaşlarını gevşetip suçunu kabullenen bir ifade takınır.

CEM
Bunca yıl her kavgada o gümüş kolyeyi boynuna takmandan anlardım kırıldığını.

Aslı arkasını dönüp Cem'in varlığına teslim olur gibi durur.

ASLI
Artık saklayacak bir sırrımız kalmadı. Sadece bu enkaz var.

Aslı gözlerini yumup içindeki kırgınlığın sızısını bastırır.

ASLI
Kardeşimi kendi ellerimle bu kapıdan kovdum ben.

Cem iki adım daha atıp Aslı'nın hemen arkasında durur.

CEM (DIŞ SES)
Sen kovmadın. O kendi yalanlarının altında kaldı.

Cem derin bir soluk verip sessizliği şefkatle böler.

CEM
Hepsini beraber ödeyeceğiz. Yanındayım artık.

4. SÜREKLİ

Cem Aslı'nın parmaklarını yavaşça kaldırıp kendi avucunun içine alır.

Aslı başını Cem'in omzuna doğru yavaşça bırakıp gözlerini kapatır.

ASLI
Yoruldum Cem. İlk defa sadece nefes almak istiyorum.

Cem Aslı'nın omuzlarına dokunurken bakışları boş salonda donar.

CEM
Korkma, bu kapı bir daha kimseye açılmayacak.

55. BÖLÜM

1. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — GÜNDÜZ

Tarık avlunun girişinde durup öfkeyle Aslı'ya bakar.

TARIK
Bitti mi sandın Aslı? Daha bu sokağın hesabı kapanmadı!

Tarık cebinden çıkardığı borç senedini Aslı'ya doğru uzatır.

TARIK
Babanın attığı o son imza hâlâ elimde.

Aslı dimdik durarak uzatılan kağıda göz ucuyla bakar.

ASLI
Babam senin gibi bir tefeciye asla boyun eğmedi.

2. SÜREKLİ

Tarık buruşuk borç evrakını avucunda sıkarak sallar.

TARIK (DIŞ SES)
Bu imza konaktaki her taşın bedeli!

Tarık konağın hacizle elinden gideceğini haykırır.

TARIK
Yarın polis kapıya dayandığında mahalleye ne diyeceksin?

Konağın demir kapısındaki esnaf Tarık'a öfkeyle homurdanır.

Tarık çevresindeki mahalleliyi fark edince tereddütle yutkunur.

TARIK
Sen bunları kendi arkana aldığını mı sanıyorsun?

3. İÇ. MAHALLE HAYIR SOFRASI AVLUSU — AKŞAM

Aslı tek adımda Tarık'ın tam karşısına dikilir.

ASLI
Onlar doğruyu görüyor; senin görmediğin şeyi.

Aslı senedi Tarık'ın elinden çekip ikiye yırtar.

ASLI (DIŞ SES)
Babamın adı senin kirli kâğıtlarında silindi.

Aslı mahalleliye Tarık'ın tecrit edildiğini yüksek sesle bildirir.

ASLI
Bu adamın bu kapıda alacağı tek bir kuruş bile kalmamıştır!

Tarık arkasındaki esnafın sırt çevirdiğini dehşetle görür.

TARIK
Bana sırt çevirirseniz hepinizi yakarım!

Mahalleli Tarık'ın etrafındaki çemberi yararak uzaklaşır.

TARIK (DIŞ SES)
Korkak herifler, hiçbiriniz yüzüme bakamıyorsunuz!

4. SÜREKLİ

Aslı buz gibi bir sesle son kararını açıklar.

ASLI
Kapımız da, soframız da senin gibilere kapandı.

Aslı yırtık kağıt parçalarını Tarık'ın ayaklarının dibine fırlatır.

Aslı sert bir ifadeyle Tarık'a son cümlesini söyler.

ASLI
Senin bu sokakta artık bir gölgen bile yok.

Tarık konağın dış kapısından dışarı tek başına savrulur.

TARIK (DIŞ SES)
Bunun bedelini ödeyeceksin Aslı!

56. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Kırık kilidin yuvasına asılı duran paslı anahtara parmaklar değer.

ASLI
Buraya dokunulmayacak demiştin anne.

Aslı kilidin çatlağını görünce gözlerini kısarak geriye çekilir.

ASLI
Biri benden önce bu mahzene inmiş.

Loş mahzendeki mühürlü sandıklar ve rutubetli duvarlar belirir.

2. SÜREKLİ

Hacer merdiven başında durup elindeki kırmızı balmumunu sıkar.

HACER
Eski konağın sırrı mezara kadar gömülü kalmalıydı.

Hacer sandığın açılmış olabileceğini titreyen dudaklarıyla fısıldar.

HACER
Sevim gitmeden önce kilerin anahtarını sormuştu bana.

Aslı omzunun üstünden Hacer'e bakıp otoriter bir tavırla dikleşir.

ASLI
Benden habersiz bu kapıdan nefes bile geçemez artık.

Hacer romatizmalı parmaklarıyla mühür ipini sandık kapağına gerer.

HACER
Korkum sandığın açılması değil, içinden çıkacak olan.

3. SÜREKLİ

Aslı konaktaki tek söz sahibinin artık kendisi olduğunu söyler.

ASLI
Babanın konağı da onuru da bana zimmetli.

Aslı mühür sicimini Hacer'in ellerinden sertçe çekip alır.

ASLI
Çek elini, düğümü ben atacağım.

Hacer kataraktlı gözlerini indirerek sessizce başını eğer.

HACER
Sen de baban gibi taş kesildin sonunda Aslı.

Aslı sandığın başına tek başına çöküp düğümü kendisi bağlar.

ASLI
Taş olmasaydım bu kapının eşiğinde çiğnerdiniz beni.

Aslı Hacer'e yukarı çıkıp kapıyı kilitlemesini emreder.

ASLI
Yukarı çık Hacer. Sürgüyü de arkamdan çek.

4. SÜREKLİ

Hacer merdivenleri çıkarken kiler kapısının demir sürgüsü kapanır.

Aslı babasının mirasına sahip olmanın soğuk zaferiyle bakar.

ASLI
Kimse bu evden bir çöp dahi çalamaz artık.

Aslı sandığın kırık kilit yuvasından sarkan paslı anahtarı kavrar.

Aslı kırılmış kilit dişlerini fark edince aniden duraksar.

ASLI
Bu kilit içeriden kırılmış...

57. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GÜNDÜZ

Aslı başını kaldırmadan Cem'in eşikteki ezik duruşunu süzer.

ASLI
Eşikte durma Cem. İçeri girmeye yüzün var mı?

Aslı keskin bakışlarını doğrudan Cem'in gözlerine odaklar.

ASLI
Onca yıl sustun, Sevim evi soyarken bana yabancı muamelesi yaptın.

Cem dudaklarını aralayıp suçlu bir teslimiyetle gözlerini kaçırır.

CEM
Korktum Aslı. Bizi bir arada tutmaya çalışıyordum.

2. SÜREKLİ

Cem bir adım öne çıkıp ellerini savunmasızca yana açar.

CEM
Babanın vasiyeti hepimizi ezdi geçti, bilmiyorsun.

Aslı gergin boynunu dikleştirip sözünü keserek araya girer.

ASLI
Babanın korkaklığı senin suç ortağın oldu Cem, arkasına saklanma.

Cem'in titreyen sağ eli hırkasının düğmesini sıkıca kavrar.

Cem yutkunarak konağın duvarlarına suçlulukla bakar.

CEM (DIŞ SES)
Düğün günümüzde bile o hırkayı elin titreyerek iliklemiştin.

3. SÜREKLİ

Aslı mesafesini koruyarak Cem'e doğru ağır bir adım atar.

ASLI
O kız artık yok. Bu konakta merhamet dileneceğin kimse kalmadı.

Aslı yeni şartlarını tek tek ve duygusuzca sıralar.

ASLI
Bu çatıda kalacaksan başını yerden kaldırmayacaksın. Söz hakkın bitti.

Cem yenilginin ağırlığıyla çenesini aşağıya eğer.

CEM
Bana ceza kesmekte haklısın. Ne dersen boynum kıldan ince.

Aslı kapalı kabanının önünü sert bir hamleyle düzeltir.

Cem odadaki yerinin artık bir yabancıdan farksız olduğunu anlar.

CEM
Beni bu evde bir yabancı gibi mi tutacaksın?

4. SÜREKLİ

Aslı salonun çift kanatlı kapısını işaret ederek sınır çizer.

ASLI
Sınırın o kapı eşiğidir. İznim olmadan tek bir adım atamazsın.

Aslı son hükmünü dudaklarında acımasız bir netlikle fısıldar.

ASLI
Artık bu evin efendisi de hükmü de yalnız benim.

Cem loş koridorun eşiğinde omuzları çökmüş hâlde kalakalır.

CEM (DIŞ SES)
Her şey bitti. Kendi ellerimizle kendi cehennemimizi kurduk.

Aslı arkasını dönüp büyük salonun merkezinde tek başına durur.

ASLI
Bedelini ödemeyen hiç kimse bu eşikten içeri adım atamayacak.

58. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Aslı gözlerini kırparak yanağından süzülen tek damla yaşı serbest bırakır.

ASLI
Bitti sandın değil mi Cem? Herkes gitti, biz kaldık.

Cem kapı eşiğinde duraksayarak kadraja doğru bir adım atar.

CEM (DIŞ SES)
Bitmedi Aslı. Yıllardır ilk defa bu kapıdan içeri bakabiliyorum.

Aslı dik duruşunu bozmadan başını hafifçe yana çevirir.

ASLI
Hâlâ o eski suçlu gibi kapı pervazını tutuyorsun.

2. SÜREKLİ

Cem suçluluk dolu bakışlarını kadının gözlerine kilitler.

CEM
Çünkü içeri girmeye yüzüm yok. Ama seni yalnız bırakamam.

Cem titreyen sağ elini usulca yukarı doğru kaldırır.

CEM (DIŞ SES)
Bana dokunma demeyeceksin, biliyorum.

Aslı sırtını duvara yaslayıp kaçacak yer arar.

ASLI
Bana yaklaşma hakkını o gece kaybettin sen.

Cem fısıldayarak sessizliği bölen tek bir adım daha atar.

CEM
Kaybettim ama borcumu ödemeden hiçbir yere gitmeyeceğim.

3. SÜREKLİ

Cem'in parmakları kadının ıslak yanağına hafifçe değer.

Aslı derinden titreyerek gergin boynunu gevşetir.

ASLI
Neden şimdi Cem? Bu konak ikimize de mezarken neden şimdi?

Cem başparmağıyla gözyaşı izini yavaşça siler.

CEM (DIŞ SES)
Çünkü artık yalan kalmadı. Sadece sen ve ben varız.

Aslı acı dolu bir kabullenişle dudaklarını aralar.

ASLI
Canımı yakıyorsun. Dokunduğun her yer yangın yeri.

Cem'in diğer eli kadının omzuna doğru tereddütle uzanır.

CEM (DIŞ SES)
Yansın Aslı. Bırak geçmişin kiri bu gece yansın.

4. SÜREKLİ

Cem kararlı bir şefkatle kadının yüzüne eğilir.

CEM
Sana verdiğim sözü bu defa tutacağım.

Cem iki parmağıyla Aslı'nın çenesini hafifçe yukarı kaldırır.

Aslı gözlerini kapatıp temasın getirdiği yakıcı sızıya teslim olur.

ASLI
Buna alışmama izin verme Cem... Affedersem yok olurum.

İki siluet birbirine yaklaşmış halde abajur ışığında kilitlenir.

ASLI (DIŞ SES)
Affetme. Sadece yanımda nefes al.

59. BÖLÜM

1. İÇ. KONAĞIN BÜYÜK SALONU — GECE

Mahzene inen ahşap kapı kanadı sarsıntıyla gıcırdar.

Aslı başını hızla sesin geldiği koridor yönüne çevirir.

ASLI
O kapı yirmi yıldır kilitliydi Cem.

Cem elindeki su bardağını masaya bırakıp Aslı'nın sırtına bakar.

CEM
Baban anahtarı kimseye vermezdi, sen bile dokunamazdın.

2. SÜREKLİ

Aslı kabanının yakasını düzelterek merdiven boşluğuna doğru adım atar.

ASLI
Artık bu konakta benden gizli hiçbir kapı kalmayacak.

Cem fısıltıyla konuşarak kapının arkasında birinin olduğunu söyler.

CEM
İnme oraya, kilit sesini duydum, biri nefes alıyor.

Karanlık merdiven ağzında yükselen hava cereyanı Aslı'nın eteğini havalandırır.

ASLI (DIŞ SES)
Korkuyla yaşayacak tek bir günüm daha yok.

Cem duvardaki mahzen anahtarlığına uzanıp boş çiviyi kavrar.

CEM
Anahtar yerinde yok Aslı, biri onu almış.

3. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Aslı basamakların sonunda durup çatlayan kilit yuvasını inceler.

ASLI
Bu kilit dışarıdan açılmamış Cem.

Aslı dönüp Cem'e kapının içeriden zorlandığını fısıldar.

ASLI
Birisi dışarı çıkmak için kırmış tahtayı.

Cem duyduğu sözle sarsılarak merdiven korkuluğuna tutunur.

CEM
İçeride kimse olamaz, o odaya insan girmezdi.

Aslı parçalanmış ahşap pervazdaki tırnak izlerine parmaklarıyla dokunur.

Cem Aslı'nın omzu üzerinden aralık karanlık mahzen boşluğuna bakar.

CEM
Babam ölmeden önce son gece buraya inmişti.

4. SÜREKLİ

Aralık kapının altındaki taş eşikte metalik bir parıltı belirir.

Aslı eğilip ortasından eğrilmiş paslı kiler anahtarına uzanır.

ASLI
Sandığın anahtarı bu, kasten bükülmüş.

Aslı eğrilmiş anahtarı görüp gözlerini karanlık odanın derinliklerine diker.

ASLI
Sandığı açmışlar Cem, sırlar artık yerinde değil.

Mahzenin dip köşesindeki mühürlü sandığın kapağı hafifçe aralanır.

60. BÖLÜM

1. İÇ. MAHZEN VE GİZLİ ODA — GECE

Aslı kırık kiler kapısının aralığında dimdik durur.

ASLI
Burada bizden başka birinin nefesi var.

Aslı soluk dikiş izini gererek mahzenin derinliğine odaklanır.

ASLI
Kırılan kilit dışarıdan değil, içeriden açılmış.

Aslı fener ışığını tozlu ahşap masaya yönlendirir.

2. SÜREKLİ

Cem eşikte durup suçlulukla Aslı'nın arkasında bekler.

CEM (DIŞ SES)
Korktuğun şey doğruysa bu konak ikimize de mezar olur.

Cem titreyen sesiyle babasının mirasını fısıldar.

CEM
Babam ölmeden önce sadece sana değil, bu eve de acımadı.

Aslı başını çevirmeden Cem'e konaktaki sınırını bildirir.

ASLI
Sen o kapının eşiğinde durmayı çocukken de beceremezdin Cem.

Cem mahzen basamaklarına doğru bir adım geri çekilir.

CEM (DIŞ SES)
Haklısın, ama o masadaki gölge seni de yutacak.

3. SÜREKLİ

Kilitli sandığın üstünde sarı diplomatik zarf görünür.

Aslı parmak uçlarını zarfın taze mürekkep izine sürer.

ASLI
Mürekkep kurumamış, kokusu daha yeni yayılıyor.

Cem babasının el yazısını tanıyıp dehşetle yutkunur.

CEM
Bu harfler... Babamın kalemi tutarken bıraktığı o kırık çizgi.

Aslı mektubun ilk satırını sessizce okur.

ASLI
Bütün günahı iki kızıma pay ettim sananlar yanıldı.

Aslı kağıtta yazılı üçüncü varis ismini kavrar.

ASLI (DIŞ SES)
Üçüncü bir pay var, konağın gerçek sahibi dönüyor.

4. SÜREKLİ

Aslı mektubu Cem'in göğsüne doğru uzatıp durur.

ASLI
Bak buna, kazandığımı sandığım her şeyi tek bir satırla sildi.

Mektuptaki ıslak mavi mürekkep parmak ucunda dağılır.

CEM (DIŞ SES)
O ölmedi Aslı, bu mektubu buraya bu gece kendi eliyle bıraktı.

Cem babasının yaşadığı gerçeğiyle geriye sendeler.

CEM
Konağın kapısını kilitlesen de içeri çoktan girmiş.

Aslı konağın yeni efendisi olarak kaskatı kesilir.

ASLI
Gelsin. Bu evi ona da mezar etmeden çekilmem.